

België/Belgique

P.B. 8/5073

Antwerpen 1

508.841

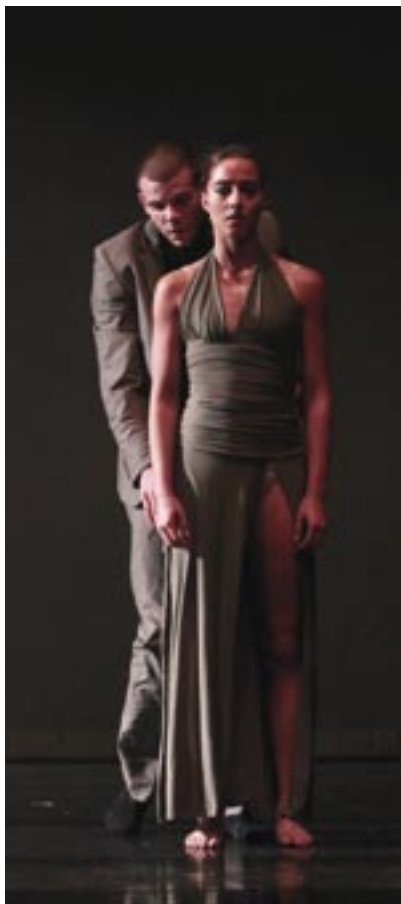
Danstijdschrift

Jeugd & Dans vzw, landelijk erkende jeugdvereniging

21e jaargang dec '11-jan/feb-mrt'12

v.u. Werner Leysen, Meistraat 2, 2000 Antwerpen - uitgave Jeugd & Dans vzw

Inhoud

Dansprogrammatie	
Jeugd & Dans	3
Kon.Balletschool Antwerpen	7
Kon Ballet van Vlaanderen	14
Verslag	
Jong Danstalent J & D	6
Onegin KBVV	16
Introdans	19
Interdance festival	21
Orpheus Hamburg Ballet	29
Dansopleidingen	
Parijs en Zurich	8
Artesis Hogeschool	18
Jeugdkrant	23
Zomerstages	30
Voorstellingen door de groepen	33-45
Boekbespreking	46
Info en mededelingen	13-15-47

Medewerkers

R. Barbier – J. Delmé
J. Gale - W. Rabau
J. J. Veldhuis – R. Visser

Secretariaat

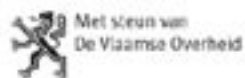
Marina Haerbos, Stephanie Paterakis
Steve Didden, Morad Haajou

Jeugd & Dans vzw, Meistraat 2, 2000 Antwerpen
tel 03/202 83 50-51 fax 03/202 83 83
www.jeugdendans.be
marina@jeugdendans.be

Drukwerk en Lay out

Jeugd & Dans vzw, Marina Haerbos

De auteurs zijn verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikels. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie en/of auteur

Met de steun van de Vlaamse Gemeenschap

foto voorkaft :SAMWD St. Niklaas

LDW PRODUCTIES

VIDEOREPORTAGES

SPECIALITEIT: opnames van podiumkunst

www.ldwproducties.com

02 / 767 07 31 - 0475 60 01 77

Charpentier

Dansartikelen

Nationalestraat 134

2000 Antwerpen

Tel/Fax 03 237 46 61

Open:

Din-Zat 10.00 - 18.00 uur

info@duetballet.com

www.charpdans.be

DANSDAGEN

INTERNATIONALE DANSDAG

zaterdag 26 mei 2012 - vanaf 8 jaar
lokalen balletschool Pivolté, Oude Baan 52 en
Door Verstraetelei 50, 2930 Brasschaat
prijs: €17 (leden J&D) / €25 (niet-leden)

DANSSTAGES

MUSICAL ON STAGE

van maandag 20 tot en met vrijdag 24 februari
2012
Sportacentrum, Geneinde 2, 2260 Tongerlo

MUSICAL ON STAGE

van maandag 2 tot en met vrijdag 6 april 2012
Sportacentrum, Geneinde 2, 2260 Tongerlo

MET VAKANTIE IN DE BALLETSCHOOL - 8 TOT 12 JAAR

van maandag 2 tot en met vrijdag 6 april 2012
lokalen Koninklijke Balletschool Antwerpen, Stadsschouwburg,
Meistraat 2, 2000 Antwerpen
prijs : €240 (intern mogelijk)

DANSSTAGE TE DWORP - VANAF 8 JAAR

van woensdag 29 augustus tot en met zondag 2 september 2012
Vormingscentrum Destelheide, Destelheidestraat 66, 1653 Dworp,

TECHNISCHE DANSSTAGE OVERPELT

van maandag 2 tot en met vrijdag 6 juli 2012
Jeugdvakantiecentrum 't Pelterke,
Jeugdlaan 4, 3900 Overpelt

MUSICAL ON STAGE

van maandag 9 tot en met vrijdag 13 juli 2012
Hoogstraten

MUSICAL ON STAGE

van maandag 23 tot en met 27 juli 2012
Sportacentrum, Geneinde 2, 2260 Tongerlo

TECHNISCHE DANSSTAGE

van maandag 13 tot en met vrijdag
17 augustus 2012
Jeugdvakantiecentrum 't Pelterke,
Jeugdlaan 4, 3900 Overpelt

NMQP 2011 foto: Kevin De Borger

NMQP 2011 foto: Kevin De Borger

MODERNE-HEDEENDAAGSE DANSSTAGE
van zondag 12 tot en met vrijdag 17 augustus 2012
Sportacentrum, Geneinde 2, 2260 Tongerlo

22STE INTERNATIONALE DANSWEEK
van maandag 20 tot en met zaterdag 25 augustus
2012
lokalen Koninklijke Balletschool Antwerpen,
Stadsschouwburg,
Meistraat 2, 2000 Antwerpen

MUSICAL ON STAGE
van maandag 20 tot en met vrijdag 24 augustus 2012
Sportacentrum, Geneinde 2, 2260 Tongerlo

NMQP 2011 foto: Kevin De Berger

DANSVOORSTELLINGEN

DANSWEDSTRIJD VOOR JONGE CHOREOGRAFEN
dansers vanaf 14 jaar
zondag 4 maart 2012 om 19u
Stadsschouwburg, Richard Van Britsomstraat 21,
9100 St Niklaas
tickets : €12 (niet-leden) / €10 (leden, op vertoon
van lidkaart)

KADANS 2012
thema : musical en film
alle leeftijden
zondag 11 maart 2012 om 19u
De Herbakker, Pastoor De Nevestraat 10, 9900 Eeklo
tickets : €12 (niet-leden) / €10 (leden, op vertoon van lidkaart)

KADANS 2012
thema : musical en film
alle leeftijden
zaterdag 21 april 2012 om 19u30
Koninklijke Stadsschouwburg, Vlamingstraat 29, 8000 Brugge
tickets : 12 € (niet-leden) / 10 €(leden/op vertoon van lidkaart)

WEDSTRIJD

RAW CIRCLES
The rawest dance event in Europe
verschillende leeftijdscategorieën
zaterdag 25 februari 2012
Hangar 26, 2000 Antwerpen
info en inschrijvingen www.rawcircles.be

MONITORSCURSUS

MONITORSCURSUS
van 16 tot 21 jaar
ism Kindervreugd vzw
van maandag 20 tot en met vrijdag 24 februari 2012
Home Mathilde Schroyens,
Veurnelaan 61, 8670 Koksijde

PEDAGOGISCHE STUDIEDAGEN

PILATES

Vrijdag 16 en vrijdag 23 maart 2012 van 10u - 14u
Studio Pilates, Oude Leeuwenrui 22 - 2000 Antwerpen
deelname : €30 (leden) / €40 (niet leden)

DANS VOOR MONITOREN

ism Kindervreugd
datum nog te bepalen
lokalen Koninklijke Balletschool Antwerpen, Stadsschouwburg,
Meistraat 2, 2000 Antwerpen
deelname : €30 € (leden) / €40 (niet leden)

WORKSHOPS

Onder begeleiding van professionele dansdocenten organiseert Jeugd & Dans bewegings- en dansactiviteiten. Jongeren kunnen zich in hun vertrouwde omgeving op een aangename en verantwoorde manier uiten via beweging en dans.

Wenst U een waaier aan dansvormen aan te bieden ? Kiest U voor een bepaalde dansvorm ?

Wilt U een opendeurdag of feest inswingen met een spetterend optreden ?

Jeugd & Dans biedt alle mogelijkheden. Het is de bedoeling om de kinderen actief te laten proeven van het gezamenlijk dansen. Misschien verlaagt dit wel de drempel om later bewust te kiezen voor dans en beweging.

Alle info en data kan je steeds terugvinden op : www.jeugdendans.be

Voor vragen, inschrijvingen, contacteer ons op het nummer 03/202 83 50-51 of stuur een e-mailtje naar info@jeugdendans.be

NMQP 2011 foto: Kevin De Borger

| Wedstrijd Jong Danstalent |

De wedstrijd Jong Danstalent, ingericht door vzw Jeugd en Dans, had plaats op 8 mei in C.C. De Warande te Turnhout. Er namen 9 groepen deel, waarvan er een buiten wedstrijd viel door de niet reglementaire leeftijd van de dansers. Het was niet zo eenvoudig om te beoordelen, want het ging dus niet om de choreografie, daarvoor is er de wedstrijd 'Jonge Choreografen', maar wel over danstechniek, dansvreugde, groepswerk, instudering, algemeen scènebeeld, enz. Hoe dan ook is de choreografie de basis van een dansstuk. Een zeer goede choreografie kan middelmatige dansers laten schitteren, een minder goede choreografie kan de beste dansers 'de das omdoen'.

Bij het beoordelen bleef het belangrijkste criterium "blijft het dansstuk boeien, maakt het indruk op mij, zou ik het nog eens graag een keer zien?" Dus zaten we met 4 juryleden, Judith Delmé, Werner Leysen, Christopher Jamin en ikzelf toch weer heel serieus te discussiëren over al deze gegevens. Eigenlijk wil je iedere danser een prijs geven, want iedereen die dans als hobby kiest, verdient dat.

De nummer 1 werd 'Three Third' door dansstudio Arlekino o.l.v. Cathy Baelemans in een choreografie van Sabin Ceulemans. Een grote groep nog heel jonge meisjes in wit-grijze uniformen brachten een choreografie waarin ieders talent naar voor kwam, op leuke muziek in een mooi scènebeeld. Inzet, groepswerk, techniek en instudering waren helemaal in orde en het dansstuk had precies de juiste duur. 'Three Third' sloot goed aan met de tendensen in de moderne dans.

Als 2de werd voor 'Blistering Strides' gekozen. Choreografisch vond ik dit werk zeer interessant, maar nogmaals het ging niet om de choreografie. Nikos Verschoren en Lies Anseeuw lieten de dansers van Cie Bailili evolueren is een dansstuk vol constante beweging en zeer wervelend. Geen groep op rijtjes maar zelfs een vrij ingewikkeld verplaatsingspatroon. Omdat de dansers met zoveel verve, overgave en veel danstalent dit waarmaakten, kregen ze de 2de prijs.

'In Time' van Jolanda Luijten, gedanst door Dance N Motion deed mij meedansen in mijn stoel. Ik, nochtans een fervent klassiek balletliefhebber, werd blij en vrolijk van dit hiphopnummer dat veel afwisseling en veel energie bracht, zodat ik noteerde: 'best tof en leuk', al waren er momenten zoals de korte Michael Jackson-imitatie die niet echt meer hoefde, maar wel erg goed gebracht was. Dat het jureren niet licht werd genomen, blijkt uit de lange discussie over deze 3de plaats, het ging tussen 'In Time' en 'Jam'. 'Jam' van Bruno De Rouck door het Jam Demo Team, zette een grote groep zeer gemotiveerde dansers op de scène in toffe geruite hemden. Hun techniek was zeer goed, maar het accent lag te weinig op de afzonderlijke dansers. Een prestatie van de dansers dat wel, maar te lang en te veel verschillende muziekfragmenten aan mekaar geplakt.

Samenvattend: 'Jam' techniek prima, 'In Time', publieksaantrekkelijk. Dansstudio Swing Demo bracht 'Born' in choreografie van Lindsy Benoit en Katrien Van Ransbeek. De jury begreep niet zo goed de titel 'Born'. Tijdens de bespreking werden vele punten zeer goed bevonden, deel twee van het dansstuk werd duidelijk beter, maar toch was het geheel niet overtuigend genoeg om bij de eerste drie te eindigen. Bij 'Expressie' van Andy De Maertelaere door Turning Point stelde zich hetzelfde probleem wat de uitbeelding van de titel betrof, pas in het tweede deel van het stuk kwam er expressie op de aangezichten, jammer genoeg niet in de beweging. Er waren sterke momenten, maar over het algemeen was het niet 'dansant' genoeg. Ook een wat zware muziekkeuze voor deze jonge meisjes. Verzorgd was de groep zeker wel, met eenvoudige zwarte jurkjes en verzorgde kapsels en maquillage, wat echt niet van alle nummers kon gezegd worden. 'Cosmic Love' door vzw Ritmica in choreografie van Stephanie Seghers was de eerste momenten veelbelovend, maar kon dat niet waar maken omdat de techniek en de uitstraling van de dansers niet voldoende waren om zulk lang dansstuk boeiend te houden. 'Equilibre' in rode 'Chinese' tuniekaankleding had een mooi slotbeeld, maar was technisch aan veel oefenen toe en de deelname van danscentrum De Eik viel buiten competitie door de leeftijd van de dansers die buiten de gereguleerde 22 jaar viel. Jurylid Judith Delmé merkte terecht op dat het zeker beter is een jury bestaande uit een oneven aantal te hebben, bijvoorbeeld 5, omdat we nu soms opgedeeld waren in een twee/twee mening. Ook moet er feedback voorzien worden voor de groepen, voor iedereen winnaars of niet, want aan het einde van de avond kwamen verschillende deelnemers vragen naar onze mening en kritiek op hun werk. Het zou iedereen helpen om beter te verstaan wat de resultaten zijn als hen wat uitleg en commentaar gegeven werd. Dat hoeft niet lang te zijn, het moet zelfs niet op de scène met het publiek, maar kan wel met gesloten doek. Dit ligt dan meer in de lijn van de hedendaagse wedstrijden waarin jonge mensen een zeer open houding verwachten.

Arlekino 'three third'

deelnemende choreografen

Verslag van de jury, samengevat door Rina Barbier

| Koninklijke Balletschool Antwerpen |

3 maart 2012: opendeurdag

16 en 17 maart 2012: voorstelling GIP en Break Out

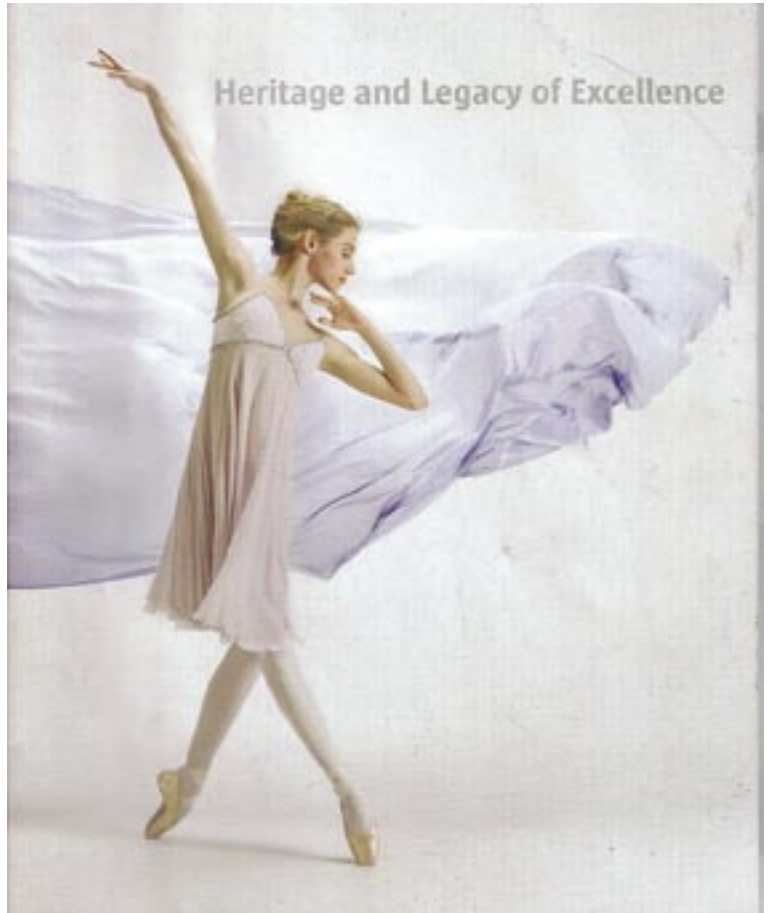
11-12-13 mei 2012: eindejaarsgala

29 juni 2012: Gala 60 jaar bestaan van de school

Audities: zaterdag 10 maart 2012 en zaterdag 24 maart 2012

KBA: 60 JAAR

De School werd opgericht als Balletschool van de Koninklijke Vlaamse Opera in 1951, op initiatief van Jeanne Brabants, die directrice was van 1951 tot 1970. Uit de Balletschool werden de meeste dansers voor het KVO-balletgezelschap gerecruteerd. Vanaf 1961 werd de Balletschool geleidelijk ingeschakeld in het scholennet van de Stad Antwerpen. Van dan af behaalden de studenten er een dansdiploma en een diploma algemene vakken. In 1964 kreeg de school een nieuwe naam: Stedelijk Instituut voor Ballet. In 1966 vormden de laatstejaarsstudenten van het SIB samen met dansers van het KVO-ballet het Studio-Ballet, een voorbereidende stap naar het Ballet van Vlaanderen. In 1965 behaalde Wini Jacobs als 1ste studente van het SIB een medaille en diploma tijdens het Internationaal Balletconours van Varna, Bulgarije. Na haar zouden nog meer dan 50 leerlingen van het SIB een 1ste prijs, medaille of diploma behalen tijdens verschillende wedstrijden over heel de wereld. Andere winnaars waren o.a. Jan Nuyts, Rita Poelvoorde, Tom, Ben en Lars Van Cauwenbergh, Jan en Wim Broeckx, Koen Onzia, Karin Heyninck, Jan Vandeloo, Hilde Van de Vloet, Nadia Deferm, Ben Huys, Bart De Block, Ariane Van de Vijver, Bernice Coppieters, Ann Devos, Aki Saiko, Wim Vanlessen, Nathalie Verspecht, Geneviève Van Quackebeke, Steve Beirens, Jeroen Hofmans, Frederik Deberdt, Jeroen Verbruggen, Edo Wijnen,... Ook leraars van het SIB behaalden prijzen met hun choreografieën: Jeanne Brabants, Aimé de Lignière, Yen Stolk, Wini Jacobs, Jeanine Van Boven, Iris Bouche, Annabelle Lopez. Na de aanstelling van Jeanne Brabants als directrice van het Ballet van Vlaanderen werd Jos Brabants van 1970 tot 1990 directrice van het SIB. Jos Brabants werd opgevolgd door Marinella Pañeda.

Het SIB vierde verschillende verjaardagen met schitterende Sterrendansgala's. In 1999 werd de optie Dansscala toegevoegd, vanaf 2005 studierichting Modern Ballet genoemd. In 2001 werd aan de school de titel 'koninklijk' verleend. Het SIB werd Koninklijke Balletschool Antwerpen.

In 2003 werd Kimmy Lauwens artistiek directrice. Sinds 2010 wordt de KBA geleid door artistiek directeur Michael Shannon. In 2011 werd de Koninklijke Balletschool Antwerpen de eerste Topcultuurschool van Vlaanderen.

Naast de talrijke eigen optredens, danste de school mee in producties van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen (ballet- en musicalafdeling), de Vlaamse Opera's in Antwerpen en Gent, het Koninklijk Jeugdtheater, het Stedelijk Onderwijs van de Stad Antwerpen, Kindervreugd vzw, Jeugd & Dans vzw, tal van theatergezelschappen en televisieprogramma's. In samenwerking met het Koninklijk Jeugdtheater kwamen vier grote avondvullende balletproducties tot stand: 'De Notenkraker', 'Coppelia', 'La Fille mal gardée' en 'De Schone Slaapster'.

De KBA is een professionele balletschool met internationale uitstraling, daarvan getuige de vele afgestudeerden die lid zijn van een belangrijk buitenlands gezelschap of de leiding ervan hebben, de vele buitenlandse leerlingen die er de studies volgen en de talrijke gastleraars en choreografen die hun opwachting maken in de school.

| Overdracht van de Traditie – deel 1 |

In de loop der jaren heb ik een aanzienlijk aantal Dansvakopleidingen wereldwijd bezocht en daarover geschreven.

Ik kwam onlangs tot de conclusie dat een complete generatie is weggevallen en wel de stichters en de ontwikkelaars van de opleidingen.

De vraag kwam toen naar boven: Wat gebeurt er met de Traditie en welke gevolgen brengt het wegvalen van genoemde pioniers met zich mee?

Ik besloot een overzicht te schrijven en bezocht daarvoor drie scholen: Parijs, 300 jaar oud, Zürich, betrekkelijk jong en de Koninklijke Balletschool in Antwerpen, die dit jaar haar 60-jarige jubileum viert. Zo ook de Staats Balletschool in Berlijn.

Ik heb mij beperkt tot het schrijven van een overzicht per school. Vergelijking behoorde niet tot mijn opgave.

In volgend nummer van Danstijdschrift: de Koninklijke Balletschool Antwerpen en de Staats Balletschool van Berlijn, die albei 60 zijn. Nu de Balletschool van de Parijse Opera en De Tanz Akademie Zürich.

Jenny J. Veldhuis

ECOLE DE LA DANSE DE L' OPÉRA

De oudste Balletschool ter wereld

Coppelia foto: David Elofer

In 1661 werd in Frankrijk de Académie Royal de la Danse door Lodewijk XIV opgericht, vier jaar voor de oprichting van een soortgelijk instituut voor muziek. Op de voorgevel van de Opera Garnier staat de 'Academie de Musique' vermeld met aan de ene kant 'Choreografie' en aan de andere kant 'Poésie/Lyrique'.

De Académie de la Danse was oorspronkelijk alleen bedoeld voor de Hoffersten. Pas in het begin van de 18e eeuw bleek een opleiding voor dansers voor de Opera nodig.

Zo ontstond in 1713 de 'Ecole de la Danse de l'Opéra'. Hier werden in feite kinderen opgeleid, wiens ouders over weinig finances beschikten. Zij kregen de bijnaam van 'Les Petits Rats'. De school kreeg al in 1780 de officiële erkenning en menig belangrijke choreograaf en balletmeester volgden elkaar op om les te geven, zoals Maximilian Gardel, Jean Dauberval, Jean Corelli, Arthur Saint-Leon en Joseph Mazilier. Vanaf 1860 ontstaat de 'Klas der Perfectie' en in de 20e eeuw zijn ook Lycette Darsonval, Harald Lander en Geneviève Guillot bij de opleiding betrokken.

Van 1973 tot 2004 is Claude Bessy aangesteld als directrice en aan haar is veel te danken.

Allereerst zorgde zij voor een gestructureerde opleiding van 12 tot 18 jaar, met een geïntegreerde opleiding algemene vakken. Tot 1987 vonden de lessen nog plaats in het Operagebouw, totdat eindelijk het fiat kwam om een speciaal voor de Dansvakopleiding geschikt gebouw te creëren. Dat kwam tot stand in Nanterre, met het toepasselijke adres: Allée de la Danse en in het dichtstbijzijnde Metrostation komt er een richtingaanwijzer naar de school.

In 2004 neemt Elisabeth Platel de leiding over. Zij is zelf opgeleid aan de school en heeft aansluitend een schitterende carrière opgebouwd, zowel in Frankrijk als erbuiten.

Het is aan haar te danken dat het leerprogramma meer aangepast kon worden aan de huidige praktijk.

Het programma bevat naast de klassieke techniek ook moderne dans, jazz, karakterdans, folklore, mime, toneelspel, gymnastiek. Vanzelfsprekend repertoire en pas de deux. Dansgeschiedenis, muziek en anatomie behoren ook tot het programma.

Er wordt van maandag tot en met vrijdag lesgegeven en is de schooldag a.v. ingedeeld: 's morgens de algemene vakken en de middag staat ter beschikking van de dans.

In het gebouw zijn naast een behoorlijk aantal zeer ruime studio's, een internaat, een kantine en een aantal Video/DVD Boxen. De lessen worden regelmatig gefilmd en zo kunnen de leerlingen precies zien hoe zij er letterlijk en figuurlijk voor staan.

De opleiding begint op 12-jarige leeftijd, terwijl de mogelijkheid bestaat al met 11 jaar te worden toegelaten tot een vooropleiding, die een proeftijd van 6 maanden inhoudt. Gedurende die tijd wordt gekeken hoe het lichaam zich ontwikkelt, of de leerling leerbekwaam is, muzikaal is en hoe het zich gedraagt binnen een toch behoorlijk zwaar programma. Pas daarna kan men overgaan tot de eigenlijke opleiding. Er bestaat ook nog een mogelijkheid met 12 à 13 jaar een proeftijd door te maken. Die duurt dan een heel jaar.

Eenmaal toegelaten tot de opleiding, moet jaarlijks weer een overgangsexamen worden doorlopen. De studie eindigt met het officiële 'Certificat d' étude primair', wat dans betreft en 'Baccalaureat Littéraire'. Beide diploma's zijn vereist om tot het Ballet van de Opéra te kunnen worden toegelaten.

Vanwege het jaarlijks overgangsexamen-systeem, komt men er niet, zoals in diverse opleidingsinstituten in Europa, veel buitenlandse - en grotendeels reeds elders opgeleide - leerlingen tegen.

De erkenning van het dansdiploma heeft men te danken aan Jack Lang, die het in 1993 mogelijk maakte dat de 'Dans' erkend werd als 'Kunstvorm, Onderwijs en Opleiding'. Hij zorgde er ook voor dat het onderwijzen van het dansvak gestructureerd werd, zowel voor de amateur- als professionele sector. Het is in Frankrijk dan ook niet mogelijk zonder een geldig diploma te kunnen lesgeven.

Tot nu zijn Frankrijk en Hongarije de enige landen binnen de Europese Unie waar de Dans officieel erkend is.

Momenteel heeft de school 120 leerlingen, waarvan 50% jongens, met nog eens 9 jongens en 18 meisjes in de proefperiode. De docenten, op één uitzondering na, komen allen uit de school voort, waardoor de traditie bewaard blijft.

Eén van de belangrijke opleidingsonderdelen, welke Elisabeth Platel als een zeer noodzakelijke ontwikkeling zag, was het samenstellen van een Schoolrepertoire, waarin zowel klassieke, neo-klassieke als moderne choreografieën voorkomen. Door de leerlingen hiermee kennis te laten maken, krijgen zij nog tijdens hun opleiding een indruk van wat de praktijk van hen verlangt.

Een mooi voorbeeld hiervan was de schoolvoorstelling, met in totaal 4 voorstellingen, in de Opéra Garnier, begeleid door het orkest van de Opéra. Platels keuze was gevallen op 'Design for Six' van John Taras (1948) weliswaar niet een al té modern ballet, maar toch een groot verschil met het ballet 'Coppélia'. 6 Leerlingen uit de hoogste klas wisten dit ballet met zeer sterke techniek, zeer muzikaal en een duidelijk begrip te vertolken.

'Coppélia' in de versie van Pierre Lacotte en ook onder zijn supervisie ingestudeerd, was een werkelijke verrassing. Om teenagers van vandaag een romantisch ballet te laten dansen, vraagt nogal iets. Ten eerste, devoor hen niet bepaald bekende periode, de stijl en het gegeven. Toch wist van klein tot groot hier zonder problemen en met volle overtuiging mee om te gaan.

Frans en Swanhilda waren niet ouder dan 18 jaar, zo ook de jongen uit dezelfde klas die Dr. Coppélius danste. De rol van de Burgemeester was zelfs pas 16. Niet alleen technisch fenominaal, maar zij beheersten hun rol volledig en konden die vakkundig opbouwen.

Een mazurka, gedanst door 16 meisjes en 16 jongens in de leeftijd van 13 tot 16 jaar werd met aanstekelijk plezier en technisch volkomen beheerst gedanst.

Deze voorstelling maakte het zeer duidelijk met hoeveel kennis en liefde de leerlingen waren voorbereid op wat en hoe zij moesten dansen.

Het meest opmerkelijke is het feit dat deze school zich in haar zeer lange bestaan nooit heeft laten beïnvloeden door andere Dans-onderwijssystemen. Er echter wel in geslaagd is, een manier te vinden, waardoor het dansen van de leerlingen er allerminst gedateerd uitziet. In tegendeel. Deze jongen mensen dansen als mensen van deze tijd. Men heeft wel duidelijk rekening gehouden met de in de loop der tijd lichamelijke, maar ook mentale verandering. Dit heeft vanzelfsprekend alles te maken met de overdracht van de traditie, wel met begrip voor vandaag, waardoor men bovendien de identiteit kan behouden.

J. J.V.

Design for Six. Foto: David Elofer

TANZ AKADEMIE ZÜRICH

Een opmerkelijk resultaat.

Zwitserland heeft het vele jaren moeten stellen zonder Dansvakopleiding. Er bestonden weliswaar particuliere scholen met een aanmerkelijk hoog niveau, doch een echte, met opleidingen elders, vergelijkbare dansopleiding was er niet. Dankzij MIGROS konden dansbegaafden, via een studiebeurs naar enkele Dansvakopleidingen in het buitenland.

Zo kwam men vaak Zwitserse leerlingen tegen in scholen in Hamburg, München en Wenen.

Einde jaren '70 ontstond de idee een eigen opleidingsinstituut op te richten. Door een samenwerking van MIGROS, de Zwitserse Beroepsvereniging voor de Dans, de Balletdocenten-vereniging en de toenmalige directeur van de Züricher Opera ontstond een project. Het moest een Dansvakopleiding naar voorbeeld van prominente internationale instituten worden. Ook moest er een mogelijkheid gecreëerd worden voor algemene vakken en een internaat. Zoals gebruikelijk werden deze mooie plannen door de diverse instanties vooruitgeschoven. Maar in 1986 was het zover. Er werd op dat moment een oude molen 'Tiefenbrunn' omgebouwd voor culturele doeleinden.

Gezien het feit dat de plaatselijke balletscholen niet bepaald gelukkig waren met dit plan en concurrentie vreesden, bleek de enige mogelijkheid om te kunnen starten, de accommodatie te delen met andere geïnteresseerden. Verder moest er aan bepaalde voorschriften gehoor gegeven worden, zoals:

Een persoon van internationale naam en rang zou de school moeten leiden.

De complete dansscène in Zwitserland moest het project ondersteunen en tenslotte zou de 'vraag naar een dansvakopleiding' verwezenlijkt moeten worden. Uiteindelijk ontstond op 7 april 1986 de de Stichting Ballet Beroepsschool. Op initiatief van MIGROS werd in 1990 deze naam omgedoopt tot "Schweizerische Ballett Berufs Schule" (SBBS) (Zwitserse Ballet Beroeps School).

Onder de oorspronkelijke oprichters van dit project vindt men o.a. de namen van Philippe Braunschweig en Heinz Spoerli. Men wist Anne Woolliams voor het project te winnen, gezien haar enorme ervaring als docent en leidster van de John Cranko Schule in Stuttgart.

Zij leidde de school van 1987 tot 1989 en werd opgevolgd door Ljuba en Pierre Dobrievitch.

Denise Welter leidde de school vanaf 1995, met als artistiek leider, Heinz Spoerli en Charles Gebhard, jarenlang verbonden met de Prix de Lausanne.

In 2001 werd de school als department opgenomen in de Hochschule für Musik und Theater (HMT), waarmee weliswaar het voortbestaan van de structuur was beveiligd, men zocht echter nog steeds naar een verbinding met een schoolleiding. Zolas met de meeste onoplosbare problemen, kwam de oplossing zeer snel. Oliver Matz, Kammertänzer bij de Staats Opera, Berlijn en zijn partner, Steffi Scherzer, 1e soliste van hetzelfde gezelschap, werden bereid gevonden de schoolleiding op zich te nemen in 2004.

Beiden werden opgeleid door de Staats Balletschool in Berlijn, een school met een zeer sterke onderwijstraditie en met een beduidende naam, dansers op te leiden en het hen mogelijk maakte grote internationale carrières op te bouwen. Toen ik de school in 2006 bezocht, was er al veel tot stand gekomen, ook al was het gebouw niet ideaal, een internaat, noch kantine, dagverblijf was aanwezig. Ook was er nog steeds geen samenwerking met algemene vakken.

Echter de werksfeer was optimaal en het contact tussen docenten en leerlingen zeer positief. Werklust was in grote mate aanwezig, al was het alleen maar, omdat men met dans bezig zijn.

In hetzelfde jaar kreeg de school opnieuw een andere naam en status en werd "Tanz Akademie Zürich"(TAZ). Bovendien werd de school een onderdeel van de "Zürcher Hochschule der Kunst"(ZHdK) als afdeling Uitvoerende Kunsten en Film.

Tegelijkertijd kon men verhuizen naar een enorm gebouw, waar men de beschikking kreeg over 10 balletzalen, kantine, kleedkamers, niet te vergeten een internaat. Ook werd de opleiding officieel erkend als "Beroeps-opleiding" en kan sedertdien afsluiten met een staats-erkend diploma "Eidgenössischen Fähigkeitszeugnis"(EFZ)

Waren er oorspronkelijk betrekkelijk weinig Zwitserse leerlingen, zo was dat in 2009 al aanmerkelijk gegroeid en allen onder de 15 jaar, kwamen uit eigen land.

Onlangs bezocht ik de school andermaal en is zij als volgt samengesteld: Men begint met een zogenaamde "Vooropleiding" op 10-11 jarige leeftijd en na deze klas wordt beslist of men al of niet kan worden toegelaten tot de eigenlijke opleiding 12-16 jaar. Momenteel een bezetting van 19 meisjes en 15 jongens. Dan volgt het Hoger Onderwijs 16 - 18 jaar, met een bezetting van 23 meisjes en 13 jongens. In de hogere klassen is er sprake, zoals ook in andere scholen, van een meer internationale groep.

Afgezien van het reeds bestaande diploma is men druk bezig te komen tot een Bachelor of Arts.

De opleiding is schoolgeldvrij en kan rekenen op verschillend beurzen, o.a. MIGROS.

Gedurende de laatste jaren heeft de school ook internationaal indruk gemaakt, gezien de vele prijzen, gewonnen bij diverse internationale en nationale danscompetities.

Sedert 2004 heeft de school zich weten te ontwikkelen tot een school met een eigen gezicht. Dit werd mij duidelijk toen ik de Schoolvoorstelling op 16 april 2011 bijwoonde. Van klein tot groot dans met volle overgave, is sterk in zowel klassieke als moderne techniek, werken zeer muzikaal en acteren is hen ook niet vreemd, waardoor elk onderdeel overtuigend overkwam, of het nu een ballet als "Fam Fam, war hier", gedanst door 12 tot 15 jarigen of de 2e Acte van "Het Zwanenmeer", waar men, naast de twee solisten kon genieten van een werkelijk homogeen corps de ballet.

De school bewijst zeer nadrukkelijk dat Zwitsersers kunnen dansen, maar ook dat zij in eigen land tot op een hoog niveau kunnen worden opgeleid.

Het enthousiasme en de manier, waarop gedanst werd, kan alleen tot stand komen, wanner docenten en de schoolleiding zich volledig inzetten en zich bewust zijn, dat het hier gaat om de volgende generaties aan wie men de, eens zelf aangereikte danstraditie met evenveel overtuiging kan doorgeven.

Het Zwanenmeer

J. J.V.

Jeugd & Dans vzw, landelijk erkende Jeugdvereniging
organiseert i.s.m de
Koninklijke Balletschool Antwerpen

Met vakantie in de Balletschool

DANSWEEK

VAN MAANDAG 2 APRIL TOT EN MET
VRIJDAG 6 APRIL 2012
VOOR JONGENS EN MEISJES
VAN 8 TOT 12 JAAR

IN DE LOKALEN VAN DE **KONINKLIJKE BALLETSCHOOL ANTWERPEN**
STADSSCHOUWBURG MEISTRAAT 2, 2000 ANTWERPEN

**JONGENS EN MEISJES VAN 8 TOT 12 JAAR DIE ZICH AANGETROKKEN
VOELEN TOT DE DANS, KUNNEN KENNIS MAKEN MET VERSCHILLENDE
DANSDISCIPLINES GEGEVEN DOOR ERVAREN PROFESSIONELE
DANSLERAARS EN PIANISTEN.**

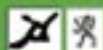
**OVERNACHTING (ONTBIJT EN AVONDMAAL) KAN
GEBEUREN IN SCOUTEL, STOOMSTRAAT 3, 2018 ANTWERPEN**

WAT BIEDT ONZE VIJFDAAGSE DANSWEEK :
KLASSIEK BALLET - JAZZDANS- CREATIEF WERKEN -HIP HOP
MUSICAL ZANG EN DANS (AVONDACTIVITEITEN VOOR INTERNEN)

INFO EN INSCHRIJVINGEN : 03/202 83 50

MARINA@JEUGDENDANS.BE

PLAATSEN BEPERKT

Met de steun van de Vlaamse Overheid

| Koninklijk Ballet Vlaanderen |

2011-2012

Dansers en equipe van het Koninklijk Ballet Vlaanderen staan te popelen om het publiek een opwindend seizoen te bezorgen. De meest veeleisende producties staan op het programma, zodat de dansers het beste van zichzelf kunnen geven. Een nieuw seizoen vol emotie en genot gaat van start, u bent van harte welkom!

Doornroosje

17.02.12 > 19.02.12 Vlaamse Opera Gent
Virtuoze academische dans, sprookjesachtige decors en prachtige kostuums stelen de show in deze evergreen van het balletrepertoire.
Tsjajkovski's partituur wacht een schitterende live-uitvoering door het Symfonieorkest Vlaanderen.

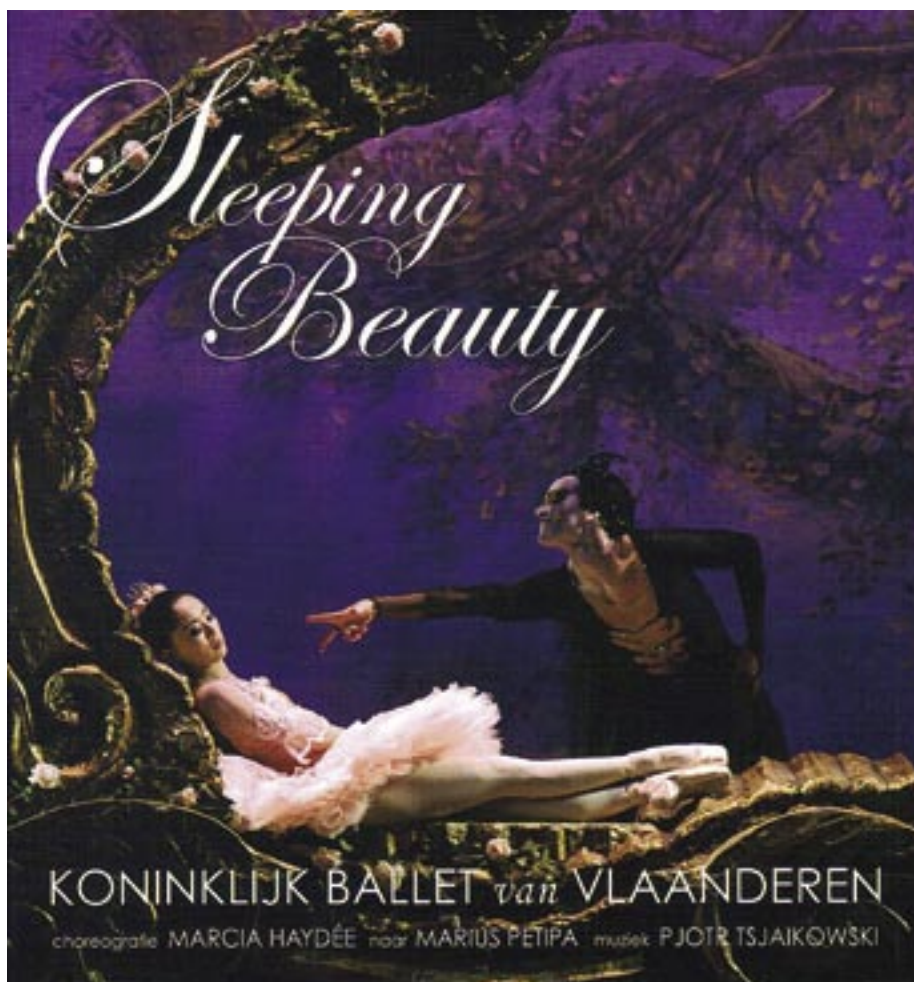
Tussen Hemel en Aarde

06.04.12 > 13.04.12 Vlaamse Opera Antwerpen

Drie meesterlijke choreografieën:
Serenade (George Balanchine),
After the Rain (Christopher Wheeldon) en een wereldcreatie van

Jorma Elo. Voor onze dansers een uitdaging op maat, voor het publiek pure verwennen.

Muziek live uitgevoerd door de Filharmonie.

Gastvoorstelling door Introdans

24.05.12 > 26.05.12 Theater 't Eilandje

'Hemels', een triple bill met enkele parels uit het repertoire van het Nederlandse gezelschap Introdans. Ter gelegenheid van hun veertigjarige jubileum.

| Nieuw !

Een abonnement kan nu al vanaf twee producties naar keuze. Hoe meer producties u in uw abonnement opneemt, hoe hoger het kortingspercentage. 6 producties = 30 % korting!

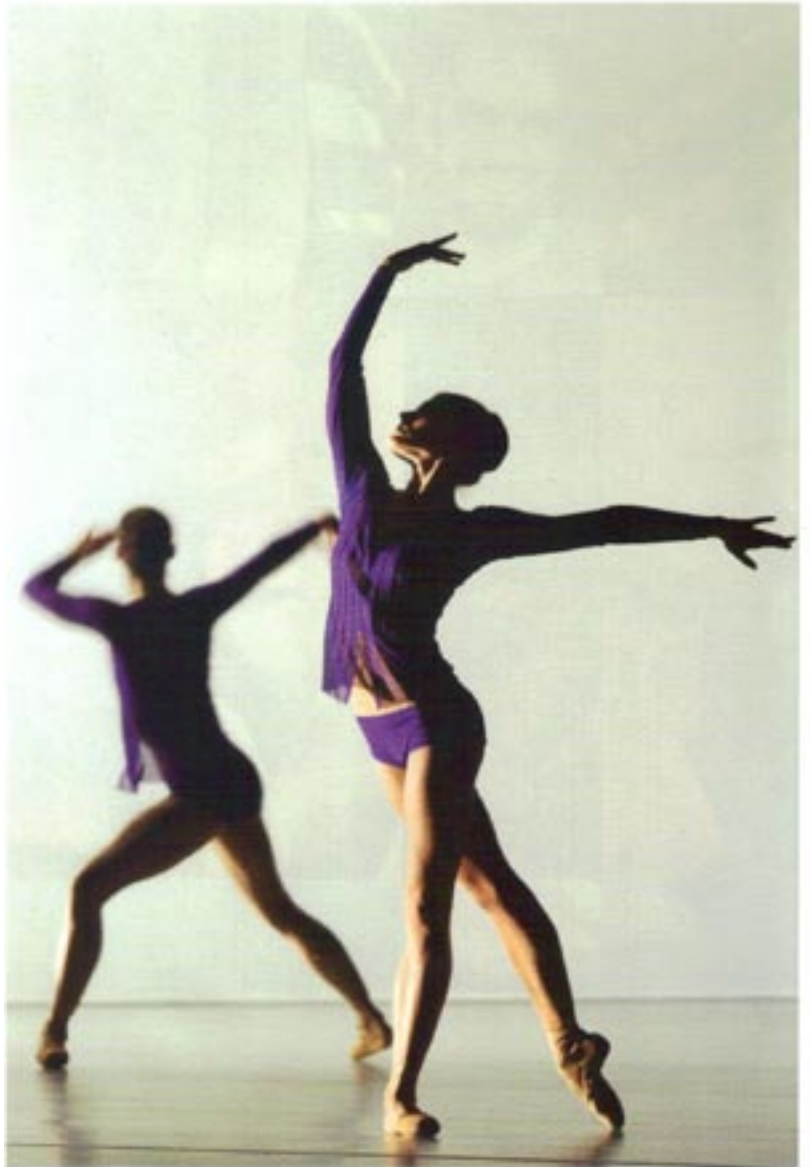
Online ticketverkoop www.balletvlaanderen.be

Ticketverkoop voor de producties in Theater 't Eilandje via Info Cultuur
Van dinsdag tot vrijdag van 10u tot 17u45 en zaterdag van 12u tot 17u. Grote Markt 13, 2000 Antwerpen, tel: 03.338.95.85
www.infocultuur.be

Ticketverkoop voor de producties in de Vlaamse Opera Antwerpen
Van dinsdag tot zaterdag van 11u tot 18u. Frankrijklei 3, 2000 Antwerpen Tel 070.22.02.02
www.vlaamseopera.be

Ticketverkoop voor de producties in de Vlaamse Opera Gent
Van dinsdag tot zaterdag van 11u tot 18u. Schouwburgstraat 3, 9000 Gent Tel 070.22.02.02
www.vlaamseopera.be

Ticketverkoop voor de producties in de Stadsschouwburg Antwerpen
Van dinsdag tot vrijdag van 11u tot 18u zaterdag van 12u tot 16u. Theaterplein 1 2000 Antwerpen Tel 0900.69.900

Buitenlandse tournees seizoen 2011- 2012:

Luxemburg – Le Grand Théâtre de Luxembourg (januari)
Op vraag van Le Grand Théâtre, 2 voorstellingen van Sleeping Beauty / La Belle au Bois Dormant met l'Orchestre Philharmonique du Luxembourg
o.l.v. dirigent Benjmin Pope.

UK tour - Sadler's Wells - London & Birmingham Hippodrome (april).
Op vraag van Sadler's Wells (London's Dance House)
4 voorstellingen van Artifact, gecombineerd met aansluitend 3 voorstellingen in Birmingham Hippodrome.

Koninklijk Ballet van Vlaanderen Vlaamse Opera Antwerpen, 23 en 24 juni

Wim Vanlessen

Aan het einde van een moeilijk jaar met politieke en financiële geschillen, alsook een strijd voor het behoud van de compagnie, danste het Koninklijk Ballet van Vlaanderen zijn grootste troef, de première van John Cranko's 'Onegin'. Er kon geen betere manier zijn om de strijd van artistiek directrice Kathryn Bennets voor de artistieke onafhankelijkheid te rechtvaardigen: de volledige productie was een overweldigend succes.

'Onegin', gecreëerd in 1964 voor het Stuttgart Ballet is een meesterlijk opgebouwd en inventief ballet en een mooi voorbeeld van de manier waarop John Cranko klassiek-romantische dans combineert met zijn eigen natuurlijke expressieve stijl. Hij kristalliseerde de echte essentie uit Pushkin's novelle en bracht het op zulke manier dat het aanvaardbaar is voor een modern publiek. Men kon op elk ogenblik zeer goed de verschillende karakters en hun onderlinge relatie begrijpen.

De eerste act zet onmiddellijk de sfeer van het drama waarvan wij getuigen gaan zijn en opent in het decor van het rustige Russische platteland. Terwijl de familie Larina zich voorbereid op het debutantenbal van de oudste dochter Tatiana, maken we kennis met de hoofdspelers. Hier demonstreert Cranko zijn unieke talent voor karaktertekening en vertellen door middel van bewegingen. De vrolijke, luchthartige kleine piquéstapjes en lichte sprongen van de jongere dochter Olga, de in gedachten verzonken bourrées en houding van Tatiana als zij zich over haar dagboek buigt, de vrolijke sprongen van Olga's vurige jonge aanbieder Lenski, die in totaal contrast zijn met de afstandelijke en stille houding van zijn bezoekende vriend Onegin.

Het wordt snel duidelijk dat deze laatste door zijn intense en aristocratische manier een grote aantrekkingskracht uitoefent op de introverte en naïeve Tatiana. Zo wordt het komende drama ons snel duidelijk.

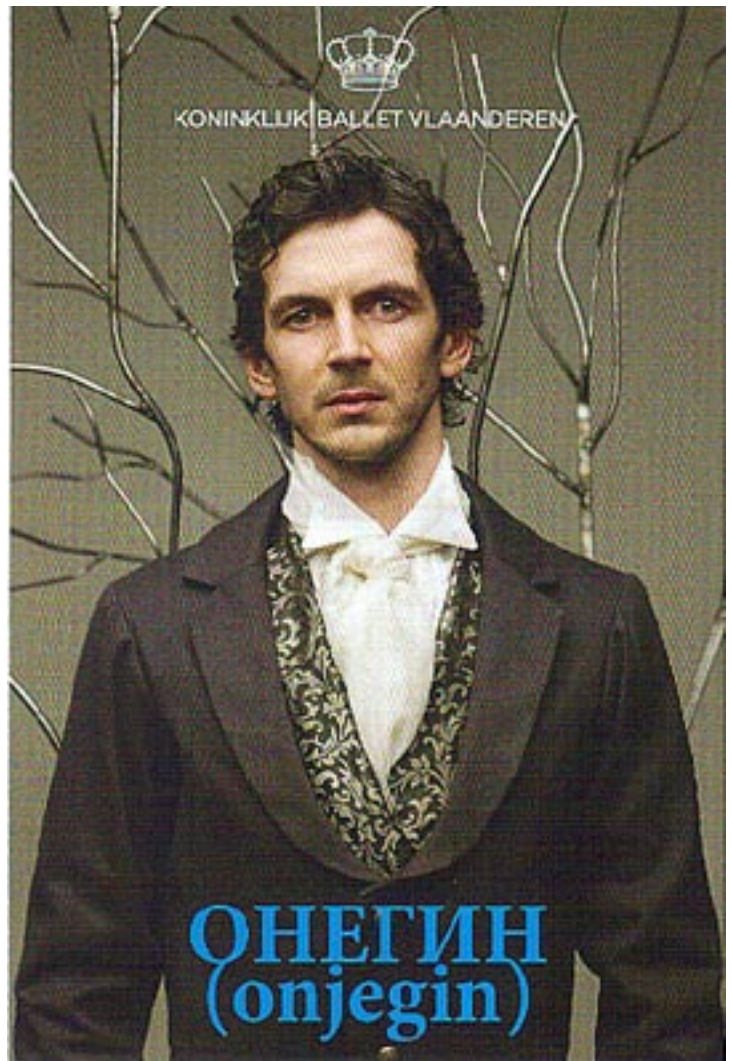
Tijdens een scène met zorgeloze volksdansen en geflirt (Cranko last karakterdans in zijn choreografie in) wordt Tatiana uitgenodigd om met Onegin te dansen, met als resultaat dat zij hopeloos verliefd wordt.

John Cranko concentreert zijn ballet rond twee iconische brieven. De eerste is deze die Tatiana impulsief en gepassioneerd neerpent aan Onegin en die ze door haar nurse aan hem laat afgeven op de vooravond van haar debutantenbal. De tweede brief is van Onegin aan Tatiana. Die is verscheidene jaren later geschreven, als Onegin is teruggekeerd naar Sint-Petersburg, haar opnieuw tijdens een bal ziet en merkt wat een mooie, stralende vrouw ze is geworden.

Deze twee buitengewone pas de deux illustreren de onderliggende passies die uit het schrijven van de twee brieven blijkt. Eens te meer moet hier onderstreept worden hoe geniaal Cranko is in het creëren van bewegingen die een exact beeld schilderen, in het bijzonder in zijn sublieme pas de deux.

In de eerste droomt de jonge, zeer verliefde Tatiana erover dat Onegin haar gevoelens beantwoordt. In een scène vol van subtiele schoonheid komt hij haar kamer (en haar gedachten) binnen door de spiegel. Het duet dat volgt is vol van extatische portées en als Onegin aan het slot verdwijnt, is het meisje zo overtuigd van zijn liefde dat ze wegstuift met de brief en hem impulsief laat afgeven.

De finale pas de deux is het uitbeelden van de ontknoping. Onegin op zijn beurt beseft wat hij eens zo koel heeft verworpen: de liefde van een uitzonderlijke, warmhartige vrouw. Hij schrijft haar hoe verkeerd hij handelde, dat hij haar zeer lief heeft en vraagt haar naar hem terug te komen. Tatiana, die nog steeds diepe gevoelens voor Onegin koestert is echter gehuwd met Prins Gremin. Hoewel het haar hart breekt, verwerpt ze alles wat Onegin haar nu biedt. Haar geweten zal haar niet toelaten haar echtgenoot te verdrieten. De kwellende liefde en het verlangen in dit duet voert de toeschouwers niet enkel mee door de emotie, maar ook door een boeiend spektakel van virtuose lifts en pirouettes. Op het ogenblik dat Onegin Tatiana in een grote

boog hoog boven zijn hoofd werpt en haar dan opvangt, bijna tegen de vloer, leek het of het hele publiek volledig gegrepen werd door dit drama. Dit is ballet op zijn mooist en meest roerend.

Maar het zijn niet alleen die twee pas de deux die onherroepelijk in de geest gefixeerd worden. Ook de andere hoofdrollen zijn met bijzondere diepgang uitgewerkt: Olga, de jongere zus van Tatiana, waarmee Onegin koelbloedig flirt om aan te geven hoe weinig hij om Tatiana geeft; de jonge Lenski, aanbidder van Olga, die in razende jaloezie Onegin tot een duel uitdaagt. De dansfragmenten voor de mannen Onegin en Lenski zijn van een enorme intensiteit en expressie. Het hele balletkorps is in elke act als een prachtig gechoreografeerde omkadering waarin zich de ontmoetingen van de hoofdpersonages afspelen.

De keuze van de muziek van Tsjaikowsky had niet idealer kunnen zijn. Zijn oeuvre is doordrongen van het Russisch temperament. Kurt-Heinz Stolze weefde uit weinig bekende pianostukken, opera aria's en symfonisch werk een partituur die – hoewel ze niet van hetzelfde enorme niveau is als de iconische balletpartituren van Tsjaikowsky - dit ballet past als een handschoen. De vrolijke wals, de flirterige sfeer, maar vooral de somber dramatische muziek voor het duel en de donkere intensiteit van de finale pas de deux kwamen alle tot leven onder de dirigeerstok van Benjamin Pope die de Filharmonie leidde.

Principal dansers Wim Vanlessen en Aki Saito dansten de leidende rollen op de premièreavond, die ik jammer genoeg miste, maar zag hun voorstelling een dag na de benefietvoorstelling, waarin twee sterren van het Royal Ballet van Londen, Johan Kobborg en Alina Cojocaru, zo genereus aanboden te dansen ter ondersteuning van de compagnie.

Deze gastdansers waren zonder twijfel alles wat we er hadden van verwacht. Cojocaru's uitzonderlijke expressieve kwaliteit en techniek (zilveren voetwerk, delicate armen en handen, mooi geplaatst hoofd, hoge benen en lichte sprongen) zullen haar uitvoering van Tatiana tussen die van de besten plaatsen. Kobborg beschikt niet alleen over een fijne techniek maar ook over een zeer natuurlijke scènepresence (een van de handelsmerken van de Deense school). Samen gaven ze een magische voorstelling. Maar Wim Vanlessen en Aki Saito werden niet overschaduwd. Wij weten welke fijne dansers onze twee sterren zijn, maar in dit ballet bereikten ze juist een heel nieuw niveau als artiest. Van bij aanvang portretteerde Wim Onegin als een meer gevoelige, getroubleerde ziel, Kobborg was harder en kouder, maar beide interpretaties waren complete aanvaardbaar. Saito's Tatiana was sterker van karakter wat haar finale hartverscheurende keuze echt dramatisch maakte. Een van de hoogtepunten van de avond was Yurie Matsuura's uitbeelding van Olga, eerst vrolijk en capricieus, later op het moment van het duel verschrikkelijk wanhopig. In de rol van Lenski zag ik Wei Chen en Christopher Hill, de eerste met supreme techniek, de tweede warmer en met meer hart. Ook Ricardo Amarante in de rol van Prins Gremin, Karin Heyninck als de nurse en Ana Carolina Quaresma als Madame Larina, vertolkten hun rol op hoog niveau. Het hele balletkorps was uitmuntend in dit mogelijk een van de beste verhalende balletten.

Mooie kostuums, evocatieve decors en de belichting gaven de 'finishing touches' aan een memorabele productie. Kathryn Bennetts zei dat ze balletten koos die de groei van haar dansers als artiesten verbetert, meer moet niet gezegd worden.

Judith Delmé
(vertaling Rina Barbier)

| Iris Bouche |

Artistiek coördinator Dans Artesis Hogeschool Antwerpen

Danser en choreografe Iris Bouche wordt vanaf oktober 2011 artistiek coördinator van de opleiding Dans aan het Koninklijk Conservatorium van de Artesis Hogeschool Antwerpen.

Iris Bouche werd in 1976 in Bangkok geboren en groeide op in België. Ze studeerde aan het Stedelijk Instituut voor Ballet te Antwerpen en behaalde er het diploma in 1993. Datzelfde jaar nam ze deel aan een wedstrijd voor choreografen in Hannover en behaalde er de derde prijs voor haar choreografie 'Judeo'. In Tokyo ontving ze de eerste prijs bij de International Dance Competition, waar ze een solo choreografeerde voor Kimiho Hulbert: 'Black Angels'. Na een zomeropleiding aan het Alvin Ailey Dance Centre te New York zette ze haar studies verder aan de Rudra School van Maurice Béjart in Lausanne. In augustus 1995 werd zij door Rosas geëngageerd als stagiaire. In juni 1996 danste ze mee in 'Verklärte Nacht'. Vanaf het seizoen 1996-97 behoorde zij tot de vaste kern van Rosas o.l.v. Anne Teresa De Keersmaeker. Ze werkte mee aan de creaties 'Woud', 'Just Before', 'I Said I', 'Drumming', 'Achterland' (herneming) en 'In real time'. In 1998 ontving zij het Gouden CJP, een prijs van het Cultureel Jongeren Paspoort voor het meest beloftevolle jonge danstalent van het jaar. Sinds 2001 werkte zij o.a. met Thierry De Mey aan de dansfilm 'Ma mère l'oye', met Rina Saastamoinen aan de dansvoorstelling 'NEARBY', met Manuela Rastaldi voor de herneming van 'Loom' en met de Needcompany voor de herneming van 'King Lear' van Jan Lauwers. Naast deze creaties bleef ze steeds op zoek naar haar eigen danstaal en dat resulteerde in de choreografieën 'Judeo', 'Black Angels' en 'Clair/ Obscur': een duet gedanst en medegecreëerd door Anabelle Ochoa Lopez, waarmee zij verscheidene prijzen behaalde. In november 2003 creëerde Iris samen met componist en muzikant Gerrit Valckenaers 'Bliss, less than everything, is anything at all', een dansvoorstelling voor negen dansers in opdracht van Polydans kompanie en 'Happy New Ears'. In januari 2003 ging 'Mais pas pour trois' in première, een creatie waarin grenzen tussen dans, woord en muziek werden onderzocht en uitgetekend. Deze productie kwam tot stand onder de vleugels van wp Zimmer en in coproductie met ccbe, STUK Leuven en Stad Antwerpen. In november 2004 ging 'Lilium' in première in het Cultureel Centrum Berchem, een dansvoorstelling rond Inclusie-dans voor jongeren met en zonder motorische handicap, in samenwerking met Goele Van Dijk en in een productie van Fabuleus. Deze voorstelling stond op het Tweetaktfestival te Antwerpen in april 2005. Voor deze editie werkte zij ook mee aan 'Hotel Real' van Hanneke Paauwe. In november 2005 ging presenteerde Iris een multidisciplinaire voorstelling 'Blauwdruk compare/contrast' waarin dans en grafiek elkaar ontmoeten, samen met Sandra Delgadillo en De Letterleggers, duo Iwan Verhulst en Rafaël Vandeputte (productie wp'Zimmer voor PRISMA, co-productie ccbe en Stad Antwerpen). Sinds 2004 is zij ook werkzaam als gastdocent, voornamelijk aan de Koninklijke Balletschool Antwerpen en aan de dansopleiding van het Koninklijk Conservatorium Antwerpen. Met de studenten van het laatste jaar, werkte zij samen aan verschillende choreografieën, zoals 'Three ways to wear', 'Somehow inventions' en 'I like for you to be still'. In 2006 werkte zij mee aan het W@=D@ project 'Kumari' o.l.v. Dimitri Leue in Het Paleis, dat in januari 2007 in première ging en aan enkele producties van Het Toneelhuis waaronder 'The Best of Shakespeare' (o.l.v. Josse De Pauw) en aan het collectief project 'Een geschiedenis van de wereld in 10 1/2 hoofdstuk' van Julian Barnes. Sinds juni 2007 werkt zij samen met choreograaf Sidi Larbi Cherkaoui, als danser in de creatie 'MYTH' (tour 2007-2008) en als mede-choreograaf voor de theaterproductie 'Adams Appels' (2009) van Olympique Dramatique, in een productie van Het Toneelhuis. Naast haar samenwerking met Sidi Larbi Cherkaoui, blijft zij werkzaam als choreograaf voor verscheidene theatercollectieven zoals Skagen, FC Bergman Wandelen op de Champs-Élysées... en schrijver, acteur Dimitri Leue, voor 'Armandus De Zoveelste' (2008) een productie van Het Paleis. Momenteel werkt zij aan een nieuw project onder de naam 'Cutting Space', een work-in-progress in samenwerking met muzikant en componist Kobe Proesmans. Een persoonlijk onderzoek naar de relatie tussen fysieke beperkingen en zijn diversiteit. 'Cutting Space' had een 1ste toonmoment in cc De Werf (2009) met danser en performer Marie Limet en een 2de toonmoment tijdens de maandelijkse editie van HIT THE STAGE in Monty (2009). Sinds september 2010 volgt zij de a.pass opleiding in deSingel te Antwerpen. In het kader van een Advanced Performance Training kan zij als onderzoekend kunstenaar haar persoonlijk werk rond 'Cutting Space' verder ontwikkelen. Naast deze studies blijft zij werkzaam als choreografe en danscoach voor o.a. theatergezelschap FC Bergman en Het Paleis. Vanaf oktober 2011 neemt zij de artistieke leiding van de dansopleiding van het Koninklijk Conservatorium Antwerpen (Artesis Hogeschool) op zich.

Igor Strawinsky's monumentaal werk "Le Sacre du Printemps" is een uitdaging die al menig choreograaf onweerstaanbaar gedreven heeft om de confrontatie aan te gaan; wat resulteert in een brede waaier van zeer uiteenlopende doch niettemin allemaal voldoende schenkende interpretaties. De versie van Nils Christie, daterend van 2007 en zopas toegevoegd aan het repertoire van 'Introdans', mag daarbij werkelijk als succesvol beschouwd worden.

Vanaf het ogenblik dat Femke Feddema uit de roerloos liggende massa lichamen oprees, werden we meegesleept in de maalstroom die Christie op ons losliet. Doch zijn concept van dit sterk visceraal werk vertoont ook zeer humane onderliggende boodschappen, waarmee een

hedendaags publiek zich gemakkelijk kan vereenzelvigen. Hij zette de natuurlijke aantrekkingskracht tussen de seksen extra in de verf met expressieve bewegingen, zodat de dans van de mannen krachtig contrasteerde met die van de vrouwen. En hij beschreef prachtig de overgavebereidheid van deze laatsten, die uiteindelijk zal leiden tot het oprijzen van de offermaagd. Synchronoos daarmee liep een tweede thema: dat van het natuurlijk verloop van de seizoenen. Zo beeldde hij in mooie dansbewegingen de explosieve kracht van de lente uit, de sensuele zwoelheid van de zomer en uiteindelijk de geleidelijke uitdoving van de seizoenen, totdat bij de laatste noot de aarde eens te meer in winterslaap wegzinkt. Om dat te accentueren gebruikte hij een theateraal werkend achtergronddecor: een wijde cirkel van hangende touwen, nu eens hoog opgetrokken, dan weer laag neergelaten, en voortdurend de kleuren reflecterend van de overeenkomstige stemmingen. Samen met het zachte groen van de kostuums maakten ze dat het hele stuk primitief organisch aanvoelde.

Christie vergde bovenmenselijke inspanningen van zijn jonge dansers, die echter bewonderenswaardig reageerden op zijn vindingrijke choreografie. De toeschouwers werden meegesleept in een voortdurend toenemende opborreling van energie, zodat de climax overweldigend was.

Resultaat? Een werk van grote originaliteit en totaal in eenheid met Strawinsky's muzikaal concept.

"Le Sacre" was vanzelfsprekend het slotwerk van de avond. Het centrale nummer was totaal contrasterend: Lucinda Childs' versie van "The Symphony of Psalms". Childs behoort tot de generatie van modernisten die furore maakten in het New York van de zestiger jaren. Haar choreografie is extreem minimalistisch. Ze houdt het bij het herhalen en herordenen van een beperkt aantal passen, waarvan ze voortdurend de dynamiek en het patroon wijzigt. Opdat het zou werken, vergt haar stijl echter een zekere mate van nonchalante afstandelijkheid in de uitvoering ... en daarin faalden de Nederlandse dansers. Ze pakten de choreografie met gespannen concentratie aan, terwijl die om een relaxte benadering vraagt. Het resultaat was dat de herhaalde stilstaande fases voor arabesken en hoge développés à la seconde monotoon begonnen te worden. Wanneer de beweging echter overschakelde naar een hogere versnelling ontspanden de dansers zich eindelijk en voelde men hen genieten van de dynamische glissades en grands jetés die weldra de hele scène vulden. Het zou werkelijk interessant geweest zijn om te zien hoe Amerikaanse dansers datzelfde werk

Entre deux. Foto: Hans Gerritsen

Extremes. Het resultaat was dat de herhaalde stilstaande fases voor arabesken en hoge développés à la seconde monotoon begonnen te worden. Wanneer de beweging echter overschakelde naar een hogere versnelling ontspanden de dansers zich eindelijk en voelde men hen genieten van de dynamische glissades en grands jetés die weldra de hele scène vulden. Het zou werkelijk interessant geweest zijn om te zien hoe Amerikaanse dansers datzelfde werk

Sacre du printemps. Foto : Hans Gerritsen

zouden aanpakken. Mijn bedenkingen betroffen vooral Childs' gebruik van Strawinsky's partituur: naar mijn mening strookte haar abstract in beeld brengen niet zo best met de diepere inhoudelijke kwaliteit van de muziek.

Een pas de deux van Thierry Malandain vormde de eerder ongewone start van het programma en werd fijn gedanst door Laurent Drausin en Katherina Koska. In "Entre deux" komt een man terug uit de oorlog maar slaagt er niet in de agressiviteit en het geweld te vergeten waarmee hij daar geconfronteerd werd. De daaruit emotionele uitbarstingen stellen de relatie met zijn partner duchtig op de proef. Malandain toont ons dat op behendige wijze in zijn zeer muzikaal gebruik van Strawinsky's 'Concerto for Strings': lyrische, gelukkige momenten, contrasterend met de ruwe, verbitterde ogenblikken waarop de man zijn zelfcontrole verliest. Het einde is abrupt en gewelddadig en op tragische wijze levensecht. De twee dansers voelden zich zowel volledig thuis in Malandain's klassiek gestoelde choreografie als in het geloofwaardig uitbeelden van het dramatisch gegeven.

'Introdans' slaagt op alle gebied, dankzij zijn weldoordachte programmatie en de toewijding van zijn uitstekende jonge dansers. Het is een gezelschap dat zijn groeiende reputatie absoluut verdient.

Judith Delmé
(vertaling Werner Rabau)

| INTERDANCE FESTIVAL 2011 |

CC Biekorf, Lebbeke, 9 & 10 juli 2010

Dit was de derde opeenvolgende keer dat de jonge danser-choreograaf Bert Uyttenhove een festival voor hedendaagse dans organiseerde in Lebbeke. In juli werden twee optredens geprogrammeerd in CC De Biekorf alsmede één in het Gentse 'Capitole'. Zijn doel is beginnende choreografen een toegankelijk platform te verschaffen dat hun tegelijkertijd de gelegenheid biedt met professionele dansers te werken. Die periode van intense creativiteit is vanzelfsprekend van niet te miskennen nut voor alle betrokken kunstenaars. De deelname bestond uit acht jonge choreografen samen met twaalf dansers, in het totaal waren twaalf nationaliteiten vertegenwoordigend en alle deelnemers zijn momenteel verbonden aan gezelschappen verspreid over Europa.

Het is natuurlijk evident dat op een dergelijk experimenteel platform niet ieder werk volledig succesvol zal zijn en dat er zowel voltreffers als missers zullen voorkomen. Maar dat terzijde gelaten: het niveau, en in het bijzonder dat van de dansuitvoering, lag hoog.

De avond werd ingezet met een korte dans choreografeerd door docente Chris Caudron voor haar leerlingen aan de Academie voor Muziek, Woord en Dans. Op de muziek van Jacques Brel's "La valse à mille temps" vulde zij de scène met zeer gevarieerde figuren en eenvoudige doch goedgekozen passen, en creëerde op die manier een levendig, erg genietbaar openingsnummer. Het eigenlijk choreografisch programma startte met "Soul Noise" van Boris Randzio: een duet voor de dansers Bert Uyttenhove en Mariya Bushuyeva. Aanvankelijk lijken beiden hun gevoelens voor elkaar in vraag te stellen via aarzelende aftastende bewegingen. Als ze zich echter realiseren dat wat ze ondervinden ware liefde is, wordt de dans vrij en vrolijk en palmt de volledige scène in. Een wel opgebouwd en prachtig gedanst werk, waarin Randzio blijk geeft van zijn flair voor zeer originele bewegingen. Yuya Fijinami's "Internal Conflict" was niet zo geslaagd. Het was een eerder onsamenhangend werk over de innerlijke conflicten bij een jonge man betreffende zijn relatie met zijn moeder zowel als met de maatschappij in haar geheel; wat uiteindelijk lijkt te moeten leiden tot zelfdoding. Dat zou echter allemaal moeilijk te begrijpen geweest zijn zonder een inhoudsbeschrijving in het programma- ook de bruuske, niet op elkaar afgestemde muziekwijzigingen droegen allesbehalve bij tot het vormen van een coherent geheel. Gelukkig was dat niet het geval met de inhoud van "Glass Half Full" van Istan Rusty, Engelsman van geboorte. Hij gaf weinig prijs in zijn programmatoelichting en liet het aan de toeschouwers over hun eigen conclusies te trekken; wat het werk zowel boeiend als stimulerend maakte. De dansers, Paulo Alonzo Gomer en Davidson Santos de Farios, testten elkaars sterktes en zwakheden met strak gespannen contactbewegingen gevolgd door flitsende terugtrekkingen. Wanneer de muziek uitviel en de stem te horen viel van beat-dichter Allen Ginsberg nam alles de vorm aan van een trage droom, alsof het koppel op zoek was naar een zin of inhoud voor hun leven.

Het eerste deel van het programma werd besloten met een zeer overtuigende creatie van Clément Bugnon, die Uyttenhove assisteerde bij de artistieke uitwerking van dit project. Aanvankelijk gaf zijn eerder zwaarwichtige omschrijving mij de indruk dat we opnieuw te maken zouden hebben met een loodzwaar nummer, over het dilemma waarvoor de mens zich geplaatst ziet in zijn confrontatie met de ongelooflijk snelle technologische evolutie in de wereld. Bugnons behendige muziekkeuze en beperkte verhaallijn resulteerden evenwel in een werk dat zowel onderhoudend als verhelderend was. Alsof ze zich moeizaam losmaken uit een primitief bestaansstadium worden zijn dansers gebiologeerd door de gesofistikeerdheid van de danser die ze geprojecteerd zien op een scherm achteraan het toneel. Wanneer zij zichzelf gevangen voelen in deze zogenaamde beschaving, worstelen ze echter om terug te keren naar een natuurlijker bestaan. Bugnons werk was gevat en vernieuwend, van het aanvankelijk dierlijk lijkend grondwerk tot iets strikts en precies. Het was visueel zeer beeldrijk en opnieuw zeer knap gedanst. Ashley Wright, danseres bij het Koninklijk Ballet Vlaanderen, heeft reeds tweemaal deelgenomen aan het recent gecreëerde experimenteel KBV programma 'Coupe Maison', waarbij ze telkens een reëel choreografisch talent demonstreerde. Als openingsstuk van het tweede deel van de avond fungeerde haar werk "Ominous Parallels", dat start met een krachtige stomp in

de maag: acteur Samuel L. Jackson die zijn lofzang op koelbloedig doden debiteert (ontleend aan de film 'Reservoir Dogs'). Dat weerklinkt blijkbaar zo hard in het onderbewustzijn van sommigen dat moord voor hen bijna gewoon iets zakelijks wordt. Met evocatieve bewegingen en verbeeldingsrijke encenering was het een werk dat een diepe indruk maakte.

De sombere toon voortzettend die deze avond leek te domineren volgde Stephan Delattres "Forbidden Breath". Een meisje (de knappe Mariya Busheyeva) is hopeloos verliefd, hoewel beducht voor wat deze liefde kan meebrengen. Haar sinistere minnaar wurgt haar uiteindelijk en gaat er vandoor ... met de intentie om opnieuw te doden, vragen we ons af? Hoewel oppervlakkig van inhoud en gebrekkig van opmaak bracht het werk zijn boodschap over.

Daar aanbeland, na reeds een derde stuk voorgeschoteld te hebben gekregen met de dood als hoofdmotief, kreeg ik toch het gevoel dat de programmatie absoluut wat voorafgaande planning had kunnen gebruiken.

Met "Raw Impressions" probeert Bert Uyttenhove het contrast te tonen tussen twee naast elkaar bestaande maatschappelijke werelden tijdens de jaren 1940, glitter en glamour naast oorlogshorror, maar de beeldvorming was weinigzeggend en het zou opnieuw moeilijk geweest zijn de verhaallijn te volgen zonder de verklarende nota.

Op naar "Phenomena" van Mattias Kass, die zich op het andere extreem richtte. Hij baseerde zich op de onderliggende idee van de boeddhistische levensfilosofie, namelijk dat de ziel bevrijding zoekt maar zich gevangen voelt door de afhankelijkheid van de mens van emoties en verlangens. We zagen de 'ziel' - een zwarte in touwen ingepakte figuur - en fanatiek bewegende dansers rondom het toneel, zijnde alle uitingen (= fenomenen) van emoties, die uiteindelijk de oorzaken zijn van lijden.

Wat echter niet tot uiting kwam, en wat blijkbaar nochtans gepland was, was de innerlijke vrede die het resultaat is van het spirituele ontwaken.

Hoewel er heel wat te bewonderen viel in de kracht en de technische bekwaamheid van alle artiesten, was mijn voornaamste bezorgdheid de zwaar op de hand zijnde intellectuele benadering die werd aangenomen, alsook de zeer gelijklopende dans-taal die door het merendeel van de choreografen gebruikt werd. Indien de hedendaagse dans - zoals ze beweert - afstand wil nemen van wat ze het meest verfoeit in klassiek ballet, namelijk het gebruik van bewegingen zonder enige emotionele verantwoording, dan moeten de choreografen proberen hun eigen persoonlijke stempel te drukken op hun stijl, iets wat mijn inziens ontbrak in sommige van de vertoonde werken.

Niettegenstaande dat viel er heel wat interessant ontluikend talent te ontdekken en 'Interdance Festival' speelt zeker een waardevolle rol in de promotie van de professionele dans hier in Vlaanderen. Ik kijk al belangstellend uit naar de editie van volgend jaar.

Judith Delmé
(vertaling Werner Rabau)

BOEKENAANBOD

Dans en Ballet van A tot Z

Een dans- en balletencyclopedie
Rina Barbier en Bert Westra - 5 Euro

Vandaag is de Toekomst

De geschiedenis van 50 jaar Balletschool Antwerpen
Diverse auteurs - 5 Euro

'Les trois coups' belge - De geschiedenis van de Belgische theaterdans

Jeanne Brabants - 6 Euro

De geschiedenis van de klassieke dans en het ballet

Deel 1: van primitieven tot 1900
Rina Barbier - 6 Euro

Uit de Dansdoos - Dansstrip

Luc Morren - Koen Lemmens - 6 Euro

DANSKRANT

Dafne Swiers. Balletstudio's Laffont-du-Toit

| Lieve Dansende Muisjes, oh!, ik bedoel Meisjes! |

Een tekening van Glen, gemaakt tijdens de dansweek "Summerdance" augustus 2011
'Danskamp aan zee' van Balletschool Ann-Sophie Deweer uit Eeklo.

| Ik wil ballerina worden |

Verslag

Op 20 oktober ll vond de dansdag “ik wil ballerina worden” plaats.

Dit jaar waren ze met 60 meisjes tussen 8j en 14j om naast ballet en jazz, ook repertoire en hiphop te oefenen. Onze docenten dit jaar waren blij verrast met de grote opkomst. Sarah Bostoën gaf klassiek ballet, Stephanie Verhack- repertoire, Hiphop werd gegeven door Capucine Merlin en jazz door Judith Clijsters. Dit jaar kregen zij ook 1u15 per les ipv 1u, wat maakte dat zij in totaal liefst 5u gedanst hebben.

Zoals altijd was de nodige stress er voor het toonmoment, maar alles verliep prima!

Proficiat aan allen en alvast tot volgend jaar op 14/10/2012

| Jongensdansdag |

Verlag

Op 20 november ll. vond onze jaarlijks jongensdansdag plaats in de lokalen van de Koninklijke balletschool in Antwerpen. 39 jongens tussen 8j en 14j meldden zich op een zondag ochtend aan. Zoals altijd werden ze in 2 groepen verdeeld om de lessen optimaal te laten verlopen. Naast ballet, jazz en hiphop, kregen de jongens voor het eerst ook breakdance. Onze enthousiaste docenten hebben de jongens dan ook veel bijgeleerd op een dag tijd.

Jazzleraar Werner Leysen geeft ondertussen al een aantal jaar les tijdens de jongensdansdag, Christopher Jamin is een bekend hiphopleraar bij Jeugd & Dans, ook tijdens de vakantie in de balletschool. Nieuw waren Eric Bortolin (ex- danser bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen) voor ballet en Admir Mirena (Bboy Kidfresh bij Team Shmetta) voor breakdance.

Om 16u mochten ouders en kennissen het resultaat komen bewonderen van een dag vol dans!

Alvast te noteren “ jongensdansdag 25/11/2012” in de lokalen van de KBA

| Dansstudio Toby |

Walk of Fame

U vroeg zich natuurlijk al met brandend verlangen af hoe het gesteld is met de dansbelevissen van Dansstudio Toby. Hier een kort verslag van onze belevenissen buitenhuis.

Zondag 30 januari was geen zondag zoals de andere. Het was een zondag die begon met danskriebels en opwinding; 's morgens vroeg stonden wij, de meisjes van 'Musical' op het Marktpllein klaar om naar Luik te vertrekken voor een danswedstrijd.

Onze rugzakken en handtassen waren gevuld met kledij, toiletartikelen en een geruststellende berg lekkers om aan elkaar uit te delen als gelukbrengers (ook wel bekend als de befaamde toitoi's). Ons hart was dan weer gevuld met fris enthousiasme, hier en daar wat opborrelende zenuwen, en een goed humeur, kortom: alle ingrediënten voor een geslaagde dansuitstap.

Aangekomen in Luik konden we onze multifunctionele schmink, kap,-kleed-, eet-, oefen en relaxplek beginnen te installeren en dit met een prachtig uitzicht op de Maas. Na een korte plaatsing en oefensessie op het podium, ontdekten we echter dat het podium meer geschikt was voor ijschaatsers, en dus besloten we een oud trucje toe te passen opdat we niet onderuit zouden gaan. Voor de nieuwsgierigen onder jullie:

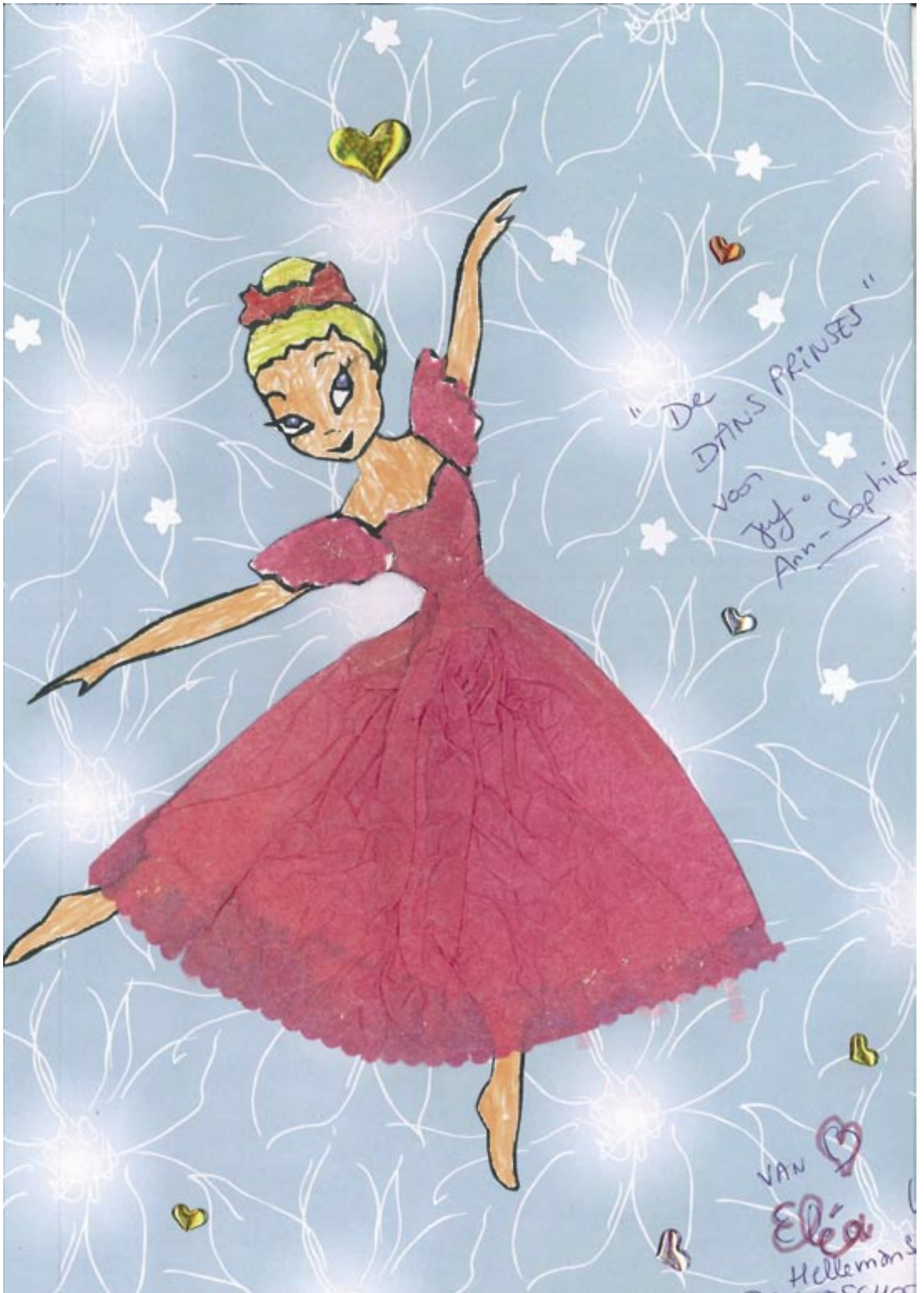
dep wat doodgevone cola op je danssloefjes en je schuifprobleem is van de baan.

Toen het grote moment dan eindelijk was aangebroken, sloegen we (zoals gewoonlijk) het publiek en de jury met verstomming, wat duidelijk merkbaar was aan het volume van het applaus. Jammer genoeg bleef de belichting soms wat te lang uit, maar desalniettemin dansten we de sterren van de hemel met onze 'Walk on Fame'. Over sterren gesproken: halverwege de dans onthulden we op mekaars rug een gouden ster via een ingenieus maar eenvoudig systeem. Zelf waren we allemaal, stuk voor stuk, ontzettend tevreden over onze prestatie, en blijkbaar was de jury dat ook, want we keerden terug naar huis met de trofee voor de vierde plaats.

Uw inside dansreporter,
Katrien Debaene

(n.v.d.r. het vorige Danstijdschrift was juist in druk
toen dit bericht op de
redactie kwam, vandaar het nu pas
verschijnen van dit verslag)

| Orpheus |

Van John Neumeier door het Hamburg Ballet – Wenen mei 2011

Wenen is altijd meer dan een bezoek waard! Zo wandelden we langs de Naschmarkt waar allerlei kleurrijke inlandse en exotische etenswaren en dito restaurantjes hun plekje vinden en waar Theater an der Wien, sinds enkele jaren het 2de speelplan van de Wiener Staatsopera is.

Het Hamburg Ballet olv John Neumeier was daar voor slechts drie dagen te gast met 'Orpheus', vier maanden vooraf waren de voorstellingen uitverkocht. De avond van de première hadden we geluk. Aan de ingang stond een waardige balletdame die twee kaarten te koop had. Slechts 28 € voor een plaats op het eerste balkon en een programmaboekje voor 3 €

Hermes, Orpheus en Eurydice / onbekende kunstenaar

Orpheus: mens, kunstenaar,
violist, danser.

“Zijn roeping ligt in de schoon-
heid van zijn kunst”

John Neumeier.

Het ballet is een boeiende transpositie van de Griekse tragedie naar vandaag. Orpheus geldt als icoon voor zangers en musici. De viool oefent een sterke werking uit, verwordt bijna tot personage. Choreograaf John Neumeier plaatst de violist, Daniel Garlitsky, ook werkelijk op de scène met muziek van Heinrich Biber (een barokcomponist, die zeker na het horen van de muziek van Stravinsky zéér modern aandoet, zoals Neumeier zegt). Plaats van gebeuren is de onderwereld waar Orpheus (Alexandre Riabko) op zoek is naar zijn Eurydice (Hélène Bouchet) en haar ook vindt. Orpheus heeft dan de onmenselijke opdracht zijn geliefde niet aan te kijken, want dan is het contact voorgoed verbroken. Wat dan ook onvermijdelijk, onverbiddelijk gebeurt in een aangrijpende pas de deux.

Hoe ingenieus en goed doordacht hier het sober ogend decor (Ferdinand Wögerbauer) wordt ingezet is meesterlijk. Ook in de andere bedrijven en verschillende werelden waarin Orpheus terecht komt, zijn inspiratie volgend, op zoek naar zijn muze en geliefde.

Hermes (Yohan Stegli) als begeleider in het ondermaanse en onderaardse is als Orpheus' schaduw, als het ware steeds aanwezig. Boeiend is ook hoe John Neumeier aandacht heeft voor het betrokken zijn van Orpheus' ouders, Kalliope (Anna Laudere) en Apollo (Edvin Revazov) en hoe hij het onvermijdelijke accuraat 'componert' in afwisselende solo's en prachtige passages door het balletkorps in bijvoorbeeld de 'theater in theatermomenten' en de straatscènes.

Wat een dansers! Wat een mogelijkheden heeft deze compagnie! Meer dan twee uur hebben wij volop genoten van een zeer mooie voorstelling door knap gevormde dansers.

Het oude mythische Griekenland, belicht en geplaatst in onze hedendaagse werkelijkheid waar hoop en liefde, ontgoocheling en verlangens telkens opnieuw doorleefd worden.

Niet alleen Wenen, ook het Hamburg Ballet is een reis waard!

Rein Visser

| ZOMERDANSSTAGES |

Jeugd & Dans ism de Koninklijke Balletschool Antwerpen: De 21ste Zomerdansweek - augustus 2011

foto's Alexandra Hunt

De idee voor een Zomerdansweek stamt van Marinella Pañeda, die in 1990 directrice werd van de Stedelijke Balletschool.

Samen met Jeugd & Dans werd een constructie ontworpen met als doel: een ieder vanaf de 10-jarige leeftijd, die van dans houdt in welke vorm dan ook, een week lang lessen te kunnen laten volgen bij docenten van hoog niveau.

De eerste Zomerdansweek vond plaats in 1991 en was toegankelijk voor leerlingen van amateurscholen en dansvakopleidingen uit binnen- en buitenland. Ook professionele dansers waren welkom.

De 21 Zomerdansweek bestond uit lessen in de Klassieke Danstechniek, Moderne Dans-Limonstijl, Hedendaagse Dans, alsmede Repertoire-lesSEN. Verder werd Moderne Jazz, Jazz-Dans, Hip-Hop, Yoga voor dansers en Creatief-werken aangeboden.

In totaal namen 130 leerlingen deel, met een dagrooster van minimaal 3 lessen per dag

Al gauw werd duidelijk, dat allen met veel inzet en enthousiasme de lessen volgden en toonden dat de liefde voor de Dans hen niet alleen bezig hield, maar dat zij in meer dan een opzicht veel leerden, zoals discipline, doorzettingsvermogen en het willen leren. Het spreekt vanzelf, dat een dergelijk resultaat alleen mogelijk is, wanneer de docenten niet alleen over Danstechniek en enthousiasme beschikken, evenals de pianisten met hun zeer waardevolle muzikale ondersteuning, maar hen ook motivatie en inspiratie konden overbrengen.

De Zomerdansweek had ook dit jaar weer de beschikking over 12 Docenten en interessanter wijze bleken 10 van hen afgestudeerden der Koninklijke Balletacademie Antwerpen of daar al jaren werkzaam te zijn. De conclusie, die men daaruit kan trekken, is, dat afgestudeerden der Koninklijke Balletacademie Antwerpen en niet alleen, diegenen, die les gaven aan de Zomerdansweek, uitstekend voorbereid blijken voor de Dans-Carriere. Men vindt hen niet alleen onder de vele dansers, doch ook als Balletdirecties, Balletmeesters, Choreografen, en niet te vergeten docenten, die aan amateurscholen en dansvakopleidingen verbonden zijn in vele landen in Europa en daar buiten.

Met andere woorden, de Koninklijke Ballet Academie heeft in zijn 60-jarig bestaan een belangrijke plaats in de danswereld in binnen- en buitenland weten te veroveren.

Het is dan ook te hopen, dat deze waardevolle erfenis, zoals o.a. de samenwerking met de Zomerdansweek en daarbuiten met het nodige respect aanvaard wordt en zich op dezelfde wijze verder zal kunnen ontwikkelen.

Men wenst, als verjaarscadeau, dat de “Zomerdansweek”, zo ook “Jeugd en Dans” ook in de komende jaren, op verdere, waardevolle samenwerking mag rekenen

Jenny J.Veldhuis

| KONINKLIJKE BALLET- SCHOOL ANTWERPEN | Zomerprogramma 2011

De tweede internationale zomer balletcursus had plaats in de studio's van de KBA tijdens de eerste twee weken van augustus 2011. Geselecteerde studenten (gekozen na audities in Europa, Amerika, Zuid Afrika en Japan) namen deel aan deze 14-daagse intensieve training, voor het eerst onder leiding van de nieuwe artistiek directeur van de school, Michael Shannon.

Een impressionante lijst van pedagogen (waaronder Kathryn Bennetts, artistiek directeur van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, Tatyana Petrova, senior teacher aan de Bolshoi Ballet Academie en Ivailo Valev, balletmeester van het Koninklijk Zweeds Ballet) was uitgenodigd om de studenten te coachen in disciplines gaande van gevorderd klassiek ballet, over karakterdans, mime, pas de deux, repertoire, pointewerk, virtuose jongensvariëaties, tot -belangrijk - workshops gebaseerd op vier zeer belangrijke choreografische invloeden uit de hedendaagse dansscène: Mats Ek, William Forsythe, Jiri Kylian en Sidi Larbi Cherkaoui.

De leraars die deze lessen gaven waren allen experts op hun gebied: Yamit Kalef (ex Cullberg Ballet); Navala Chaudhari (choreograaf en danser bij Larbi's Eastman); Tamas Moricz (leraar in de Forsythe-techniek in de Palucca School in Dresden) en Elke Schepers (een van de repetitors van Kylian).

Martin Vedel een vroegere solist van het Koninklijk Deens Ballet en nu balletmeester bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen gaf niet enkel excellente jongensklassen, maar ook prima mime en Bournonville-repertoire. Alexander Sombart (vroeger principal bij het English National Ballet) coachte het gevorderde pas de deux-werk.

De leeftijd van de studenten ging van 11 tot 20 jaar (een van de meest getalenteerden was een 11-jarige, die zelfs tussen de gevorderde dansers uitblonk). De indeling in vier groepen van de 95 deelnemers gebeurde trouwens meer naar kunnen dan naar leeftijd.

Ik hoorde zeer positieve reacties. De Amerikanen waren opgetogen over de verschillende moderne dansstijlen, die volgens hen uitgebreider zijn dan wat in Amerika aangeboden wordt. De Aziatische studenten, die uitblonken in de klassieke techniek,

moesten zich bijzonder inzetten voor de modern danstechnieken, maar oordeelden dit als uitzonderlijk leerrijk. Allen waren zeer enthousiast over de mogelijkheid zichzelf te vergelijken met hun medestudenten van over heel de wereld, dit in een gezonde competitieve geest, wat bleek uit de relaxte en vriendelijke atmosfeer tijdens en na de lessen. De Belgische studenten benadrukten dat dit hun de mogelijkheid gaf gedachten en ervaringen uit te wisselen met al deze verschillende nationaliteiten. Het was zeer hoopgevend om te zien hoe snel deze getalenteerde jongeren er in slaagden de nieuwe manieren van bewegen op te nemen. Maar het moet gezegd worden: al deze studenten beschikten over een zeer degelijke klassieke ballettechniek wat hen

| Internationale dansstage | dansstudio arabesque juli 2011

Drie 'master-docenten', drie verschillende stijlen, één bedoeling: gemotiveerde dansstudenten helpen op hun gekozen pad en helpen met het vinden van werkgelegenheid in een zeer competitief beroep. Na het success van de stage in 2010 vroeg ook dit jaar cursusleidster Irma Swynen drie internationaal gekende coaches om de intense workshops te geven, gebaseerd op het werk van bekende moderne choreografen: Shirley Essenboom (vroegere soliste van het Nederlands Danstheater), Yamit Kalef (vroeger principal danseres bij Cullberg Ballet) en Isabelle Beernaert (gekend 'So you think you can dance' -choreografe). Iedere docent werkte gedurende een week in non-stop sessies van drie uur, die voor de meeste studenten na de trainingsklassen vielen.

Shirley Essenboom, is een veeleisende docente, maar zoals ze het verduidelijkte: er is maar één manier om het werk van Kylian te dansen en dat is met een extreme sterke techniek en een totale overgave. Zij koos 'Whereabouts unknown', en baseerde zich daarbij op het niveau van haar studenten uit de 2010-stage. Dit werk van Kylian werd gecreëerd in de jaren '90 en is choreografisch zeer moeilijk. Om werk van Kylian te dansen hebben de dansers een zeer sterke klassieke techniek nodig, iedereen die er aan zou beginnen zonder die basis zou grote moeilijkheden ondervinden.

De eerste sectie die – naar mijn mening - de meeste studenten goed aankonden, was een langzaam gedeelte waarbij ieder een masker voorhield. Inhoudelijk is de idee 'van verleden naar toekomst' of 'passage door het leven'. Het leek makkelijk uit te voeren, maar was dat zeker niet want Shirley wenste in alle aangehouden poses een compleet doorleefd gevoel met het hele lichaam. De snelle sectie op de ingewikkelde percussiemuziek van Steve Reich, vroeg om sterke sprongen, hoge benen en een enorm gebruik van de ruimte. Hier konden minder studenten uitvoeren wat er gevraagd werd.

Om de eerste keer in Antwerpen het repertoire van Mats Ek in te studeren kwam de dynamische Yamit Kalef. Zij koos als stuk het beroemde stuk in het krankzinnigengesticht uit 'Giselle'. Hoewel er veel persoonlijkheid van de uitvoerders gevraagd wordt, is Mats Ek zeer precies in wat hij wil, eigenlijk zeer zoals bij klassiek ballet. De studenten slaagden zeer goed in deze opdracht, zeker nadat Yamit hen een voor een coachte. De klassiek opgeleide dansers moesten hun pliés dieper maken, de lichaamscontracties meer gebruiken en meer naar de vloer gericht dansen, de modern opgeleiden moesten meer werken op de sterkte van voeten en benen, zeker in de sprongen. Wat ze allen bereikten aan het einde van de week was fenomenaal, het leek quasi professioneel.

Isabelle Beernaert is zeer bekend in de Benelux - haar gedreven, warme en inspirerende manier van coachen heeft zeer bijgedragen tot het success van het TV-programma 'So you think you can dance'. Zij had de grootste groep te onderrichten, ook hier weer van zeer verschillend niveau en het was hartverwarmend om haar te zien ingaan op verbeteringen waar iedereen profijt kon uithalen. Een van haar sterke punten is het gebruik van beelspraak om zekere punten duidelijk te maken. Zo sprak ze bijvoorbeeld over een 'geraamteloos collaps' of 'gewichtsleloosheid zoals lucht dat uit een ballon ontsnapt'. Zij begon een stuk choreografie en liet het dan verder ontwikkelen in groepjes van twee of drie. Dit gebeurde aanvankelijk op een 'Cantate' van Bach, maar de studenten werden muzikaal en emotioneel uitgedaagd als dit veranderde in de song 'Je t'aime' van Lara Fabian. Zo werd het voor de studenten duidelijk hoe belangrijk het is om persoonlijke emoties in de dans te leggen om met het publiek in verbinding te kunnen komen. Dit werd nog duidelijker door het te laten uitvoeren door twee jongens, als een solo, door een jongen en een meisje en door drie meisjes tezamen. Het maakte grote indruk op de studenten.

Judith Delmé
(vertaling Rina Barbier)

| Voorstellingen door dansgroepen- en scholen | DE AMATEURDANS GROEIT EN BLOEIT IN VLAANDEREN!

Zoals vorig jaar waren april en mei weer de maanden bij uitstek voor de vele dansvoorstellingen door privéscholen en –groepen en dansacademies.

Ook nu weer moet gezegd dat die amateurdans en semiprofessionele dans in Vlaanderen op zeer hoog niveau staat en blijkbaar nog steeds aan kwaliteit en kwantiteit wint. Met kwantiteit wordt bedoeld dat sommige weekends je de keuze had uit minstens vier voorstellingen. Het leek wel of heel Vlaanderen aan het dansen was. Onmogelijk dus om alles zelf te gaan zien.

Met kwaliteit wordt bedoeld dat alle voorstellingen op zeer hoog niveau stonden: danstechnisch, inzet en uitstraling van de dansers, choreografieën, omkadering van het geheel waren steeds ronduit schitterend. En het voornaamste van alles: dansers en publiek waren opgetogen en gelukkig! Het team van danstijdschrift heeft vele voorstellingen gezien en kwam er telkens met een goed gevoel van terug. Op volgende bladzijden verslagen van de zelf bezochte voorstellingen en een aantal ingestuurde artikels.

foto's: De Notenkraaker. Compagnie Les Coryphées. Fot's Eric Carchon

| De Notenkraker en de Rattenkoning |

door Compagnie Les Coryphées van Stichting Klassieke Dans

Compagnie les Coryphées uit Sint Niklaas o.l.v. Ian Steyn du Toit en Johan Goessens beet de spits af met 4 voorstellingen van 'De Notenkraker en de Rattenkoning' in de Stadsschouwburg te Sint Niklaas van 10 tot en met 13 maart 2011. Choreograaf Ian Steyn du Toit had vroeger al verschillende versies van 'De Notenkraker' gemaakt. Voor deze nieuwe choreografie is hij gestart met opnieuw de volledige partituur en het verhaal van Hoffman te ontleden en zeer veel opzoekingswerk te doen wat de juiste dramaturgie van het ballet betreft. Hij besliste om geen enkele coupure in de partituur te maken en de locatie en aankleding van het ballet te behouden waar ze oorspronkelijk thuishoorden: in het Duitse Saksen. Ook de symboliek waarvan 'De Notenkraker', zoals alle romantische balletten, vol zit werd behouden, wat trouwens nodig is om het wat minieme scenario interessant en levendig te houden.

Een nieuwe inbreng van de choreograaf was de opbouw van de 2de act. Die bestond nu uit 4 scènes, die choreografisch en stilistisch gezien, elk een grondprincipe van het klassieke ballet vertegenwoordigde.

De hofhouding in scène 1 beeldde het tijdperk van de barok, La belle danse, uit. Het was in die periode, dat de basisprincipes van de klassieke dans werden vastgelegd. Het is ook een zeer goede situering, want als we denken aan Madame de Pompadour, dan stellen we ons toch meteen een dame met een hoge witte suikerpruik voor. Ze zou recht uit 'Suikerland', waarin de tweede act zich afspeelt, kunnen komen. Het feest (scène 2) bestaat uit zes verschillende karakterdansen. De Bloemenwals (symbool voor de pracht van de kasteeltuin) is scène 3 en brengt ons terug naar het pure klassieke ballet met de pointedans en veel aandacht voor het balletkorps. Aan het slot van 'De Notenkraker', scène 4, is de grand pas de deux, gedanst door de twee hoofdpersonages, de Suikerfee en de Prins. Een feestelijker apotheose is niet denkbaar.

De belangrijke figuur van Oom Drosselmeyer, die eigenlijk de aanzet is van het hele gebeuren in 'De Notenkraker' werd uitgevoerd door Ian Steyn zelf, in historisch kostuum gekleed, zodat hij een personage tussen droom en realiteit uitbeeldde. Daar draait trouwens heel het verhaal van 'De Notenkraker' om.

De eerste acte - het Kerstfeest en de droom van Clara, met het gevecht tussen de Notenkrakerprins en de Rattenkoning - was bijzonder geslaagd. De actie liep continu, er was geen enkel moment van stilstand, integendeel het was een wervelend, zeer afwisselend spektakel. Bij de groep tinnen soldaatjes viel in het bijzonder de samendans, precisie en doorgedreven training op. Het was echt super gelijk. De ratten vertolkten hun rol met veel overgave, expressie en humor. Bij de sneeuwvlokjes was het dan weer de hoge klassieke scholing en discipline die in het oog sprongen. De rol van de kleine Klara werd afwisselend vertolkt door zeer jonge, maar uitmuntende leden van 'Les Coryphées' Het is duidelijk dat de toekomst van Compagnie Les Coryphées verzekerd is met zulk jeugdig talent in de rangen. Niet enkel door deze twee meisjes, er zijn er veel.

En dan aan het slot van de eerste act: een schitterend tafereel, de sneeuwvlokjes, Klara en de Prins, en de zingende engeltjes met hun krullenbollen. De sneeuw dwarrelde naar beneden, het was een ontroerend slot.

Weinig choreografen slagen erin om act 2 van 'De Notenkraker' even boeiend te maken als act 1. Dat ligt niet aan de choreografen, wel aan het scenario. Het is een afwisseling van karakterdansen, eigenlijk een 'spectacle coupé'. Het was een goed idee om al deze korte entrées te laten omkaderen door de leden van de hofhouding, in dit geval de barokdansgroep. Dat bracht meer sfeer op het toneel.

De Moldavische dans was zeer pittig en dansant, Yannick Dambrain bewees in de Mirletons nog te kunnen groeien in de klassieke dans, de bloemenwals was bijzonder lyrisch en mooi.

De Suikerfee werd afwisselend gedanst door Alessa Sugihara, die veel uitstraling heeft en hoge benen en door Ilse Decante die vooral uitblonk in kordate pirouettes, maar tijdens haar tweede voorstelling erg zenuwachtig was, dit in tegenstelling tot haar première.

Johan Goessens als de Prins was partner voor beiden en in deze vier Notenkraker-voorstellingen zeer goed.

Compagnie Les Coryphées is een unicum en moet zeker gesteund worden in hun onuitputtelijke strijd voor het behoud van de klassieke dans, ook op amateur en semi-professioneel vlak.

foto: Eric Carchon

| Past/Forward |

35 jaar dansstudio arabesque

In haar voorwoord in de programmabrochure van 'Past/Forward', naar aanleiding van de slotviering 35 jaar dansstudio arabesque, schrijft directrice Irma Swynen dat ze vele momenten van intens geluk heeft beleefd, maar dat ze soms ook intens gevloekt heeft. Naar mijn gevoelens moet ze dat bij het klaarmaken van deze feestelijke voorstelling beiden ook gedaan hebben. Hopelijk haalden de momenten van vreugde het bij het horen van het daverende applaus van het opgetogen publiek.

500 ukjes, kinderen, jongeren en volwassenen op de scène krijgen in een non-stop doorlopend spektakel is geen sinecure. Iedereen mocht minstens twee keer op het toneel maar er waren er velen die 10 kostuumwissels hadden. Het toneel was dat van de Vlaamse Opera in Antwerpen waar op 2 en 3 april ll. de voorstellingen van 'Past/Forward' plaats hadden.

De titel gaf aan dat we een retrospectieve zouden krijgen van 35 jaar. Niet in de vorm van een 'best of', maar wel 'verleden en heden samen laten dansen'. Dat werd gerealiseerd met een mix van film- en fotomontages - op een doek zo groot als heel het manteau - van de vroegere voorstellingen, die naadloos overliepen op de 'huidige' dansers op de scène die dan live fragmenten uit de balletten dansten.

Van sommige van die fragmenten vond ik het erg jammer dat niet het hele werk gedanst werd, zeker van 'Sanctus Simulatus' een oersterk werk van Irma Swynen zelf en 'San José' het moderne dansstuk van An Van den Broek, waarin Miek Bartelen haar hilarische spreekscène herhaalde. Naast 'Bewogen' en 'Sensibile' zijn deze werken ook twee hoogtepunten uit het arabesque-repertoire.

In deel 1 moeten heel wat mama's en papa's heel ontroerd zijn geweest als ze hun kleintje als vlindertje, ontluikende waterlelie of zwaantje over de scène zagen dwarrelen of spurten.

Je kan blijven discussiëren of 'Het Zwanenmeer' mag 'gebruikt' worden door amateurdansertjes, maar gelukkig was het geen reconstructie van de choreografie van Petipa. Hier en daar een typische hoofd- of armhouding was voldoende om de sfeer te creëren, daarbij geholpen door de wondermooie Tsjaikowski muziek. Ook de idee om 50 oudere dansers in alle kleuren van

foto Greet Verhassel

van blauw 'het meer' te laten uitbeelden, waarop de zwaantjes konden zwemmen, is een bijzondere vondst. De mini-zwaantjes (net uit het ei) genoten er alleszins met volle teugen van. Dat zullen ook wel de vele kleine politieagentjes gedaan hebben, die met een onschuldig gezicht en dito 'waterkanon' (een grote plantensproeier!) de eerste rijen van het parterre mochten bespuiten. Hilariteit bij dansertjes en publiek.

Die agentjes, zoals ook de héél grote klas Japanse schoolmeisjes op bezoek in Antwerpen, kwamen uit de voorstelling 'Stads-werk', gebracht in de Waagnatie in 2009. Die locatie was daar uitiem geschikt voor. De opera is zeker 4 x smaller en dus ging dat overdonderende beeld van de ellenlange rij rode kleedjes en zwarte pruikjes wat verloren en was de overtocht van de ontelbare 'Japanese Girls' op de voorscène van de opera wat lang op de hand.

Deel 2 van het programma was zeer overtuigend. Het getuigde van de richting die dansstudio arabesque met haar gevorderde studenten inslaat: hedendaagse dans brengen, gestoeld op een goede klassieke basistechniek.

Het beste voorbeeld daaruit – en voor mij persoonlijk het beste stuk uit de voorstelling – was 'If You forget me' van Iris Bouché. Een mooi en vooral boeiend werk en uitstekend gedanst.

Eveneens van topniveau was de reconstructie tot één nummer uit drie oudere werken: 'Afscheid', 'De Leegte' en 'Isolement'. 'De Leegte' van Rita Hendriks heeft nog niets aan sterkte ingeboet. Met eenvoudige bewegingen wordt een intens beeld opgehangen van vrouwen die wachten op hun man die naar het oorlogsfront moest vertrekken. Het was prachtig in zijn eenvoud en intentie. Heel duidelijk ook werd de boodschap van 'Isolement' (An Van den Broek) uitgebeeld door een danseres die zichzelf meer en meer insluit door 4 grote spotlichten naar zich toe te trekken.

'Hoepa Choepa' bracht terug lichtheid in de voorstelling zodat het evenwicht aan emoties bewaard werd. Zeker het slot met de opgegooide kleurrijke kussens was erg vrolijk.

Ook vrolijk - hoewel met een ondertoontje van verlangen naar een vervlogen jeugd - was 'Agapi Mou', een Grieks geïnspireerde dans door een stel vrouwen die zowat alles hebben meegemaakt, maar de ruggen en de geest recht houden in een gezamenlijke dans op het dorplein.

Het 'kroonstuk' van het arabesque-repertoire is zonder twijfel 'Dance-e-motion'. Dit ballet van Irma Swynen staat ook al op het repertoire van de Weense Staatsballetschool en de Balletschool in Brazilia, Ook wij mochten nu terug genieten van dit neoklassieke werk op de prachtige pianomuziek van Rachmaninov. Wie aan het einde, als ze met zen allen langzaam voorwaarts stappen vanachter het fonddoek, de ogen droog kan houden is een krak!

Dansstudio arabesque heeft onderwijl een repertoire opgebouwd waaruit zo een avondvullende voorstelling kan samengesteld worden. Het zou zonde zijn om die werken niet te blijven vertonen. Het operagebouw werd ten volle benut: de volledige scène (geen coulissen, het voortoneel, de zijloges, vanuit de zaal), regie, klank en belichting alles liep zeer professioneel en vlot. Enig probleem met zulk een voorstelling is de mix tussen de echt amateurdans en de delen semi- tot professionele dans. Maar daar kan op een groot recital geen enkele school aan te buiten.

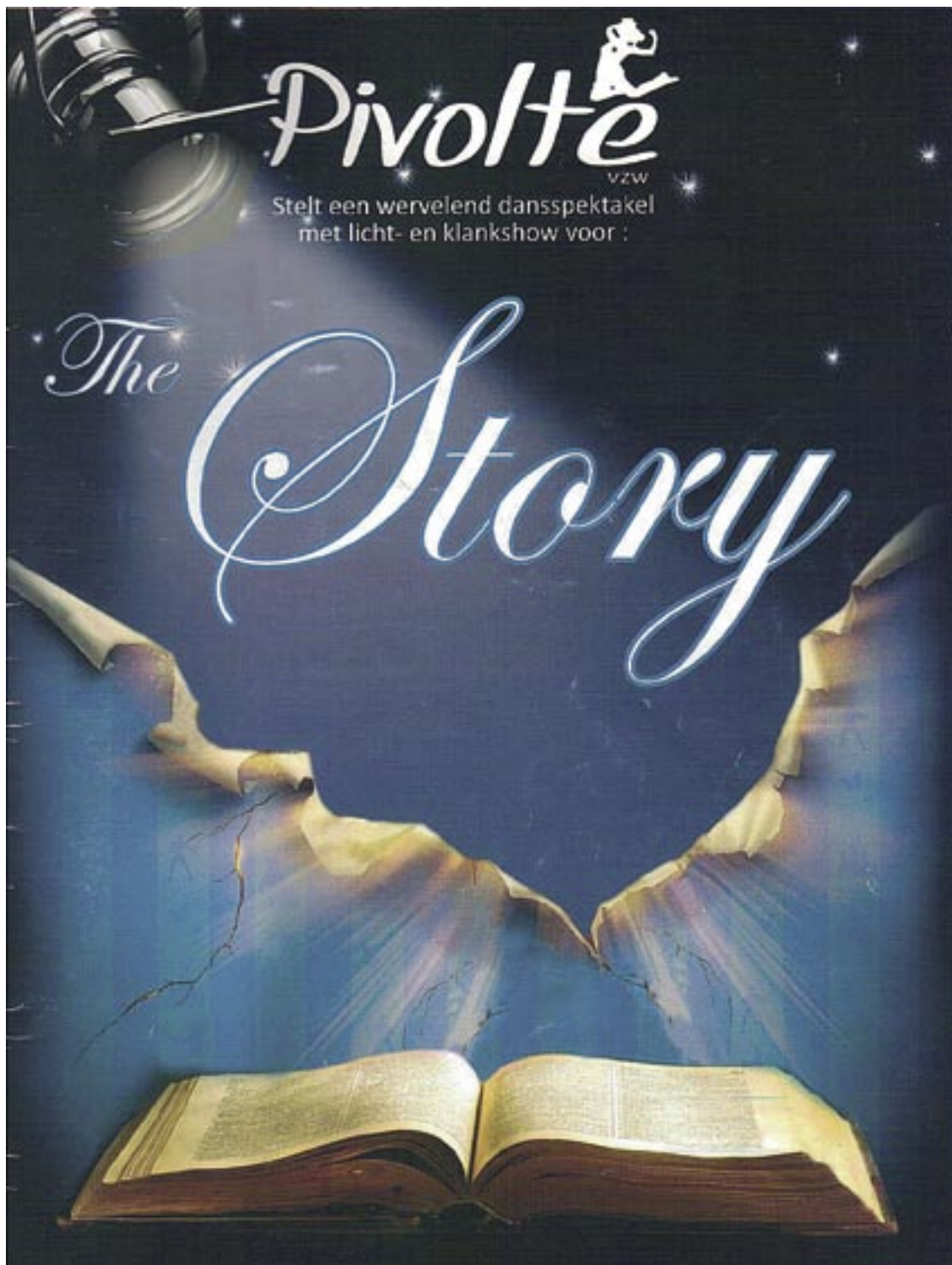
'Past/Forward' was terecht de kers op de verjaardagstaart.

| The Story - Pivolté |

Pivolté olv Werner Leysen bracht ook dit jaar een overweldigend dansspektakel in combinatie met een grootse licht- en klankshow. Het laatste dansstuk 'The Story', gaf de titel aan de voorstellingen, die van 13 tot en met 17 april 2011 acht maal gedanst werden in de Sporthal Park te Brasschaat. Deze acht voorstellingen bestonden meestal uit andere dansnummers en als er al een nummer herhaald werd, werd het dikwijls gedanst door andere leerlingen.

Pivolté bestaat dan ook uit vijf afdelingen (3 in Brasschaat, 1 in Brecht en 1 in Wilrijk) en telt in totaal 1200 dansers, wat maakt dat de Sporthal telkens bomvol zat met een laaiend enthousiast publiek. Die respons van het publiek was terecht. Van piepklein, over kinderen, jeugd, jongeren, de mama's, de gevorderden van de demogroepen & compagnie, tot de dames en heren van Compagny Special en Irish tap... allen brachten meerdere dansen van hoog tot zeer hoog niveau. Ik zag een aantal maal 'The Story' en was aan het slot telkens superenthousiast mee 'Als Hij kon toveren' aan het zingen. De energie en de discipline, de inzet en de dansvreugde en ook het geloof in wat ze brengen is zo groot en zo aanstekelijk! Een geweldig bravo is op zijn plaats voor alle dansers, docenten, choreografen en leiding van Pivolté, uiteraard ook voor iedereen van klank en belichting, scène en aankleding. Ik heb zeer goede herinneringen aan vele nummers.

De kleintje waren schattig in 'De aap, de vlinder en de olifant', (leuk gevonden die arm als slurf). In het klassieke genre waren de 'Mazurka' uit 'Coppelia' en de 'Hongaarse Dans' bijzonder vlotte, goed gelijke grote groepen. Docente Esther Van der Laan vindt altijd een originele manier om de 'pointes' te tonen. Vorige jaren had ze al een Chinees en een Spaans nummer ontworpen, nu was de groep pointes jongeren volledig in het zwart om vervaarlijke spinnen 'op hoge pointepoten' uit te beelden. Demogroep klassiek bracht 'Allegro energico', een zeer mooi werk met veel afwisseling in groepen en grondpatronen, zeer muzikaal en een goede technische prestatie van de dansers.

Always Midnight', gedanst door modern jongeren was een zeer mooie choreografie, klassiek georiënteerd, door een groep prachtige jonge meisjes in witte jurkjes. Je kon alleen maar hopen dat het inderdaad 'always midnight' bleef. Jeugd en jongeren schitterden nog in 'Eurosong Mix', 'Stronger' en het fantastische aerobicnummer 'Every Time'.

In 'The Best of Lord of the Dance' en 'The Roaring Twenties' kregen de 'oudste' Pivoltédansers alle kansen om hun kunnen te tonen, wat ze dan ook met verve deden.

Een bijzonder woord dient gezegd over de demogroepen, waarmee Pivolté ook aan wedstrijden deelneemt en jaar na jaar met de titel 'Best Danceteam of the Year' huiswaarts keert. Zeker niet onterecht, want al de nummers door de demogroepen waren super.

'Outta Your Mind' (demo hiphop), 'Regarde-Moi' en 'Ka' (demo's jazz) kan ik nog vele malen herbekijken.

Elk van de 8 shows eindigde met een groot en lang (23 minuten) en spectaculair nummer 'The Story'. Naast de vele mooie dansnummers die dit finalenummer bevatte, was er niet gekeken op een kostuum of theatraal effect meer of minder. Je zat niet meer in de Sporthal in Brasschaat maar waande je op reis in wereld en onderwereld, hemel en hel, waar gelukkig aan het slot vrede en liefde terugkeerde.

Iedereen van demo's 1, 2 en 3 stond in dit slotnummer en voor de 'finale-finale' werden ze aangevuld door alle dansers van de avond, de docenten en Werner. Een zee van wuivende armen, stralende gezichten van dansers en publiek en telkens een staande ovatie.

De sociale betrokkenheid van Werner Leysen uit zich niet alleen in de inhoud en de muziekkeuze van zijn shows, maar ook in de toegewijde sfeer die er tussen leerlingen, docenten, helpers en ouders is, plus het feit dat E.I.B. (Education International Belgium – hulporganisatie voor weesmeisjes in Bangladesh) elk jaar tijdens alle voorstellingen een promotiestand mag opzetten en het publiek mag toespreken, waar een geweldige respons op komt.

Proficiat en dank aan allen van Pivolté.

Rina Barbier

foto: Raf Michiels

| Koninklijke Balletschool Rose d' Ivry |

De Koninklijke Balletschool Rose d' Ivry uit Oostende olv Carla Rabau, ontving deze zomer dansers van de balletschool Vesialuchka uit Minsk (Wit-Rusland).

'De dansers kwamen naar Oostende op uitnodiging van de Rose d' Ivry Foundation, die in 2000 werd opgericht. De Foundation heeft als doelstellingen om meer danskansen aan kinderen te geven en om internationale uitwisselingen te realiseren.

De Oostendse en Wit-Russische dansers werden ook ontvangen door schepen Martine Lesaffre van Oostende

(Uit 'De Zeewacht' 12.8.2011 – foto: R.B.)

| Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans Sint-Niklaas |

De dansafdeling van de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans Sint-Niklaas stond op 30 april en 1 mei 2011 op de planken van de Stadsschouwburg met de dansvoorstelling "Moving Moments".

In "Moving Moments" werden belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis al dansend herbeleefd. Dingen om even bij stil te staan, gebeurtenissen met een grote invloed op de mensheid, uitvindingen die ons leven hebben veranderd, momenten met een grote historische waarde, mijlpalen in de geschiedenis.

Onder de deskundige leiding van het dansdocententeam brachten de 300 dansleerlingen een wervelende voorstelling. Van klein tot groot, van L1 tot en met de volwassenen, werden maar liefst 17 verschillende 'Moving Moments' gedanst: de geboorte van Jezus Christus, de eerste trein, de uitvinding van de penicilline, Jaques Brel, het eerste kunstgebit, Einstein's relativiteitstheorie, het uitbreken van de zwarte dood, de beurscrash in New York, het ontstaan van Mickey Mouse, de atombom op Hiroshima, de allereerste pointes in het klassiek ballet, de Bed-In van John Lennon en Yoko Ono, het eerste stemrecht voor de vrouw, de val van de Berlijnse Muur, de opening van de Zoo in Antwerpen, de slag bij Waterloo en om het helemaal gezwind af te sluiten brouwden de monniken hun eerste trappistenbier. Het werd een mix van grappige, ontroerende, leuke, aangrijpende en vooral mooie "Moving Moments". En of de kijker nu graag in geschiedenisboeken neust of niet... het publiek heeft zeker en vast het één en ander geschiedkundigs opgestoken en bovenal genoten van een boeiende dansvoorstelling. Ondertussen zijn we weer volop van start met het nieuwe schooljaar 2011-2012 dat zoals altijd weer heel wat leuke dansmomenten en dansvoorstellingen zal inhouden. Het hoogtepunt zal ongetwijfeld onze jaarlijkse dansvoorstelling zijn op 12 en 13 mei 2012 in de Stadsschouwburg van St. Niklaas. Informatie over de activiteiten van de dansafdeling kan u vinden op: <http://samwd.sint-niklaas.be>

Met heel veel dank aan alle dansleerlingen en dansouders, aan de Stad Sint-Niklaas, aan de academie met in het bijzonder directeur Herman De Vleeschhouwer en het voltallige secretariaat en vooral enorm veel dank en appreciatie aan de danscollega's voor alle het werk, inzet en de fijne entourage! De liefde voor de dans is steeds aanwezig!

Ann Jhaes Coördinator dansafdeling SAMWD Sint-Niklaas

| Flashback |

30 jaar Balletschool Ann-Sophie Deweer

De dansvoorstelling 'FLASHBACK' in het kader van bovenstaande heugelijke gebeurtenis was andermaal een onvergetelijke belevenis en een absoluut hoogtepunt. Voor mij was het mijn tweede optreden die ik met de Balletschool meemaakte na 'SHOWTIME' in mei 2008. Deze keer beleefde ik een dubbelfeest, want behalve het feit dat de school nu 30 jaar bestaat, dans ik dit jaar reeds 5 jaar ! Je mag dus gerust stellen dat dit eerste lustrum zeker niet ongemerkt voorbij gegaan is. Passender kon dit dan ook niet gevierd worden dus het betekent voor mij dan ook meer dan ooit een gewisse stimulans voor de toekomst, om nieuwe uitdagingen in mijn prille dansleven aan te gaan. En ik mocht er in die voorbije 5 jaar al zoveel mooie beleven! Maar goed, na talrijke en maandenlange repetities was het dan op 13 mei eindelijk zover: de première was met andere woorden een feit en er zouden nog 5 uitvoeringen volgen. Spanning alom die avond, zeker de laatste 5 minuten vooraleer het doek dan openging...! Plankenkoorts soms ...?

Het eerste deel stond in het teken van het verhaal van 'Doornroosje', beter bekend onder de naam 'The Sleeping Beauty'. Het decor was prachtig en alle medewerkers backstage waren paraat !

'Doornroosje', een ijzersterk verhaal dat zijn gelijke niet kent! In feite het levensverhaal van elke mens, van u en van mij, met een spirituele lading die er niet om liegt ! Dit aspect kwam heel goed tot uiting in onze opvoeringen. Jawel, het ging er van tijd echt magisch aan toe en er kwam dan ook flink wat dramatiek aan te pas! Vooral de scène met Carabossa joeg werkelijk de adrenaline door mijn lijf naar ongekende hoogten. Ik MOEST en ZOU de kleine Doornroosje op dit eigenste ogenblik kost wat kost beschermen tegen die indringers van Carabossa (op schitterende wijze vertolkt door juf. Lizzy De Lobel) en haar trawanten (eerst in de vorm van kleinere heksjes, daarna van heuse ratten die werkelijk te vrezzen waren). Mijn lans die ik haast voortdurend in de hand had tijdens de uitvoering (behalve natuurlijk tijdens de rondedans met mijn groep, de hofhouding, in het begin) vormde als het ware een vuurzuil tussen de wieg van Doornroosje en haar belagers. Ook de schijndood van Doornroosje was een uiterst emotionele aangelegenheid.

De tranen stonden letterlijk in mijn ogen, en niet enkel in die van mij! De rol als lakei die ik in de dansvoorstelling te vervullen had was voor mij totaal nieuw. Juf. Ann-Sophie, vond deze rol op mijn lijf geschreven. Zelfs danste Ann-Sophie in de rol van koningin, moeder van Aurore met aan haar zijde Filip Potvliege, die de rol als koning supertof vertolkte!

En dan waren er ook nog de talrijke solorollen, vooral dan in het derde deel van het stuk. De ene was al wat langer dan de andere; ik werd beproefd door het lange stilstaan in het tweede en derde deel! Het is onmogelijk gedetailleerd in te gaan op elke solo in dit verslag. Maar één ding was zonneklaar: de solo's waren van een semi-professioneel tot professioneel niveau! Langs deze weg nog eens een dikke proficiat aan alle solisten: jullie waren subliem: Glen, Isalie, Evi, Pauline, Emelie, Ann-Sophie, Leila, Rune, Anneke, Elke, Henk, Justine, Delphine, Anna, onze nar Tine, ...

Nadat we van het eerste deel geheel of gedeeltelijk bekomen waren, was er nog een tweede deel in 'Flashback', de dansvariëaties. Dat omvatte meer modernere nummers: Modern Jazz, Spaanse Flamenco, musical, tap, hiphop,... het kwam allemaal aan bod. Voor elke wat wils en zeker afwisselend !

Gaby Coucquyt vertelde het hele verhaal boeiend aan het publiek: ze hingen werkelijk aan zijn lippen!

Samengevat: onze dansshow 'Flashback' steeg uitvoering na uitvoering onmiskenbaar sterk in kwaliteit, ook al omdat elkeen progressief beter in zijn rol 'zat'... Alles superleuk en met een mooie finale! De burgemeester van de stad Eeklo gaf zelfs een ontroerende speech nadien.

De sfeer voor, tijdens en ook na dergelijke dansshows is onvergelykbaar. Het is dan precies of het niveau van elke uitvoerende danser plots niet meer van tel is. Je gaat er samen voor, als één man. Er is een verbroedering en verzustering die zijn gelijke niet kent. Dit was zo tijdens 'Showtime' in 2008, ook nu was dit aspect weer heel sterk aanwezig. Je leert elkaar beter kennen doorheen de uitvoeringen, wat in het kader van de gewone lessen veelal of bijna niet lukt, door tijdsgebrek of werk... Het mag duidelijk zijn dat dansvoorstellingen voor de danswereld de onmisbare zuurstof is voor elke danser, om er steeds voor te blijven gaan. Alleen al omdat je met zovelen een concreet doel voor ogen hebt. Langs deze weg wil ik dan ook elkeen die aan 'Flashback' meegewerkt heeft zonder uitzondering een dankwoord richten. Jullie waren echt geweldig! Op naar een volgende dansshow door Balletschool Ann-Sophie Deweer!

JOHAN VERCARRE,
leerling klassiek ballet van BALLETSCHOOL ANN-SOPHIE DEWEER EEKLO
En in naam van alle dansers en ouders: dank en verder veel succes nog !!

| Arlekino |

Het Arlekino feest in het Fort IV van Mortsel op 30 april 2011 was een groot succes dankzij de inzet van al onze leerlingen, docenten en vrijwilligers. Onze meer dan 1100 leerlingen kregen de kans om op een podium te laten zien wat ze dit schooljaar allemaal geleerd hebben en zo podiumervaring op te doen. Onder leiding van onze enthousiaste docentenploeg brachten zij een mooie en gevarieerde voorstelling op de binnenplaats van het fort waar iedereen kon van genieten.

Het Arlekino Feest ging door op een unieke locatie. Het oude Fort IV, één van de 8 Brialmontforten rond Antwerpen gebouwd in de 19de eeuw om Antwerpen te beschermen, is een prachtig monument. De gemeente Mortsel zorgde er enkele jaren geleden voor dat de binnenplaats van het Fort met een zeil overdekt wordt in de lente en zomermaanden. Hierdoor is het een ideale locatie voor evenementen en theater. Het oude gebouw is niet volledig gerestaureerd maar behield zijn charmes. Het binnenplein was een prachtig decor waar onze dansers zich konden tonen. De leerlingen waren opgedeeld in 10 voorstellingen overdag en 1 avondvoorstelling. Elke driekwartier startte een nieuwe voorstelling met enkele van onze meer dan 80 groepen.

Van kleuters tot volwassenen, van hip hop tot pointes, iedereen stond zaterdag op het podium. EML Productions stonden in voor het kwalitatieve licht en geluid. Het prachtige lichtontwerp werd zoals altijd door Mark Vandenesse verzorgd. Het Fort kwam echt tot leven tijdens de avondvoorstelling. Hier traden de leerlingen van de compagnie, vooropleiding, gevorderden en selectiegroepen op en brachten een prachtig avondvullend programma. Buiten in de droge gracht rond het Fort konden de mensen iets drinken en eten en wat bijpraten in het zonnetje en napraten over de voorstelling. Voor de dansers en kinderen in het publiek was er een heus spelletjesparcours met knutseltafels, springkastelen, volksspelen, gezelschapsspelen,... Er werd veel gepraat, gelachen, gespeeld en natuurlijk ook hard gewerkt. De spelletjes, de bar, lekkere zelfgemaakte cake en soep,... heel veel ouders staken vrijwillig de handen uit de mouwen en maakten van dit feest een groot succes! Meer dan 3000 mensen konden genieten van deze zonnige dag. Onze dansers gingen van start wanneer de eerste zomerzon kwam kijken en bij de laatste choreografie was het Fort weer helemaal ingeslapen. Wij hopen dat iedereen heeft genoten en bedanken iedereen voor het enthousiasme en de inzet.

Cathy Baelemans

| Balletschool Véronique Lenaers en Company V |

Het was een druk jaar voor Balletschool Véronique Lenaers en Company V vzw.

In februari hadden we onze jaarlijkse schoolvoorstellingen, gevolgd door een Barokdansoptreden in Genk op 1 mei. Maar hoogtepunt was onze deelname aan de Zomeropera 'Manon Lescaut'. Van 24 april tot 18 mei repeteerden we dagelijks mee met internationale solisten in Alden Biesen. Na de première op 22 mei volgden 24 voorstellingen die op 6 juli afgerond werden in het Concertgebouw in Amsterdam. Het was een zeer toffe en leerrijke ervaring voor zowel mijn dansers als mezelf om samen te werken met Frank van Laecke en een heleboel leuke mensen te leren kennen. Ikzelf maakte de choreografie van het Menuet in Act 2 van 'Manon Lescaut' en kon het ook niet laten nog een keer mee op scène te staan! In Act 1 en 3 figureerden we respectievelijk mee als modellen in een schildersatelier en gevallen vrouwen die werden afgevoerd.

Volgend jaar zijn we in Alden Biesen terug van de partij voor deelname aan Zomeropera editie 15, 'Die Lustige Witwe'.

Véronique

| Nieuws |

POLAND PETIT 1927 – 2011

Roland Petit, Frans danser en choreograaf en een van de reuzen van de 20ste- en 21ste- eeuwse balletwereld, overleed op 10 juli jongstleden in zijn woning te Genève.

Na zijn opleiding aan de school die verbonden is aan de Parijse Opera en een korte danscarrière bij het operagezelschap veroverde hij stormenderhand het naoorlogse Parijs met zijn compagnies 'Les Ballets des Champs Elysées' (1945) en 'Les Ballets de Paris' (1948). Een van zijn meest spraakmakende creaties was het ballet "Carmen" (1949), dat zijn latere vrouw Renée (Zizi) Jeanmaire meteen tot star bombardeerde en hun beiden internationale roem bezorgde. Hij ontwierp choreografieën voor talrijke Hollywood-films en werd befaamd voor deze die hij creëerde voor de Parijse revues met zijn vrouw als vedette. Hij hield niettemin nooit op ook nieuwe balletten te choreograferen voor gezelschappen over de hele wereld en leidde tevens nog van 1972 tot 1998 het 'Ballet National de Marseille'. Zijn balletten worden tot op vandaag nog steeds gedanst en Roland Petit reisde tot aan zijn dood de wereld rond om ze persoonlijk te ensceneren.

| Spaanse avond met Flamenco |

dans: Vanessa Cuesta,

zang: Antonio Paz, gitaar: Michel Gillain

zaterdag 18 februari 2012, 19.30 u

Auditorium Stedelijk Conservatorium

Melaan 3-5, 2800 Mechelen

VIP tickets: € 20,
(t.v.v. sociale kas Lions Club/incl. glas
cava)

Volwassenen: € 13,- Kinderen, jongeren tot 24 jaar: € 8,-

reservering:
marcpeetersballet@hotmail.com
tel.: 015.42.24.98

-organisatie: Koninklijke Vrienden van
het Conservatorium v.z.w.-

| Boekbespreking |

APOLLO'S ANGELS door Jennifer Homans

Er zijn al ontelbare balletgeschiedenissen geschreven, gaande van geïllustreerde boekjes bestemd voor kinderen, gemakkelijk leesbare voor de leek, tot gegronde naslagwerken voor de professionele dansstudent en onderzoeker. Alle brengen ze ons terug tot de geboorte van het ballet, meestal tot de periode van de Zonnekoning Lodewijk XIV van Frankrijk, anderen gaan verder terug tot de 16de eeuw of zelfs verder.

Schrijfster Jennifer Homans heeft een andere en zeer belangrijk parcours gevolgd. Zij heeft getracht om uit te zoeken en te verklaren waarom ballet dit bepaalde pad gevolgd heeft, wat de politieke, sociale en economische factoren waren die er voor zorgden dat ballet als kunstvorm zijn weg vond van Italië naar Frankrijk en dan verder naar Rusland, met een zijweg naar Denemarken; hoe het toch een permanente aanwezigheid bleef in Frankrijk tot Diaghilev's Ballets Russes het nieuw leven inblies en het ballet als een lopend vuur over de hele wereld verspreidde.

Dit boek is niet enkel een geschiedenis van balletmeesters, choreografen, dansers en anderen die aan de ontwikkeling bijdroegen. Vele sociaal-politieke factoren waren doorslaggevend tijdens de dansgeschiedenis. Waarom heeft Italië, een land zo belangrijk in de vroegste dagen van het ballet, tot op heden nog geen enkele zeer belangrijke balletcompagnie? Waarom bleef de Deens Bournonville-erfenis zo wonderlijk bewaard? Wat weten we meer over de bloei van het Russische dramaballet? Haar inzicht in deze en vele andere onderwerpen is fascinerend en eindigt altijd in kernachtige en waardevolle conclusies. Elk van de 550 pagina's is mooi en levendig geschreven en leest als een avontuur. Homans houdt niet alleen van haar onderwerp, ze kent het ook (zij is een ex professionele danseres). Haar onderzoek gaat diep en haar stijl is zo elegant als haar onderwerp.

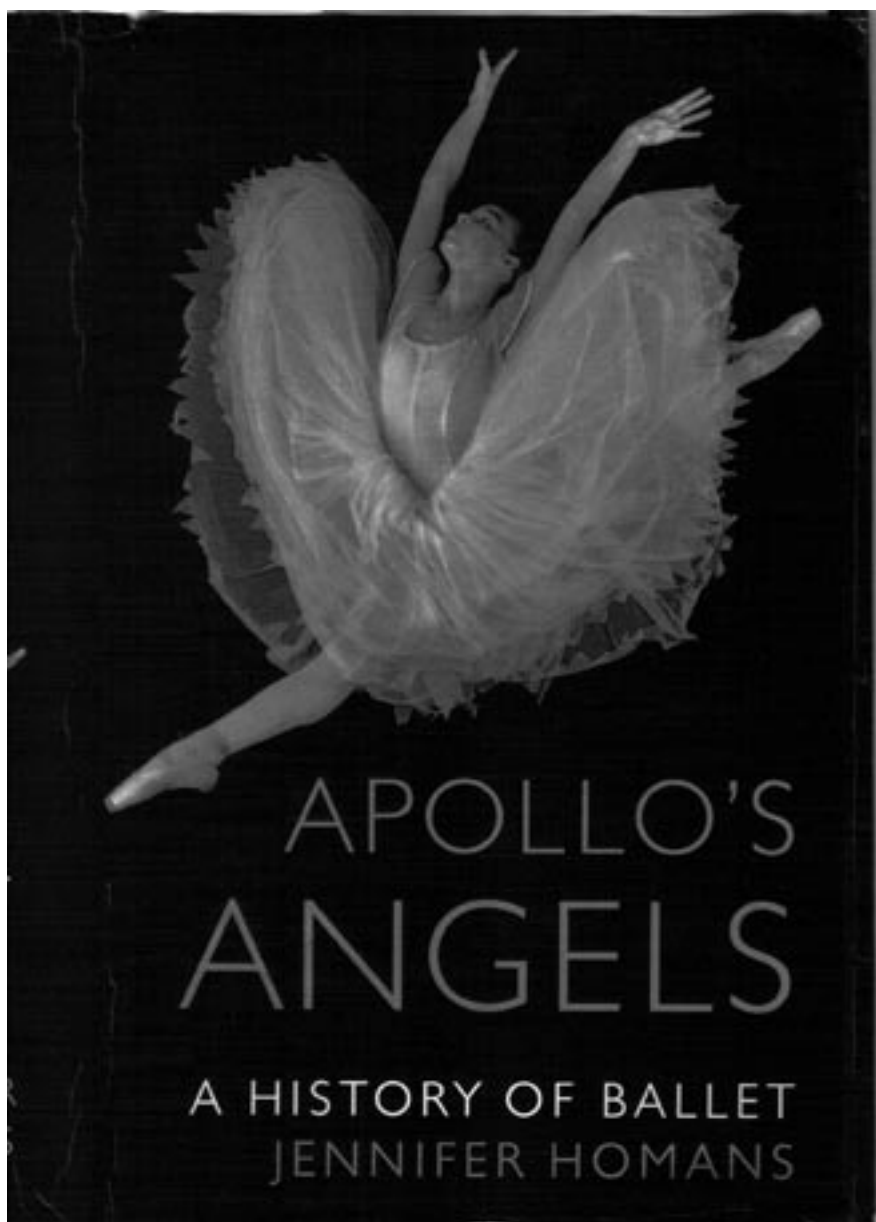
Zoals altijd het geval als geschiedenis wordt neergeschreven heeft de auteur een eigen mening. Een aantal critici (Engelsen naar mijn mening) waren vernietigend over haar opmerkingen over iemand die zij als een van de belangrijkste moderne choreografen beschouwen, namelijk Kenneth MacMillan. Alleen de tijd zal ons leren wie er correct was. Haar opsomming van de Balanchine-erfenis is zeer veelomvattend (uiteraard met haar dansachtergrond), maar wel wat té lovend.

Ze is pessimistisch over de toekomst van het ballet en stopt bij de Balanchine-tijd. Ze neemt daarbij geen rekenschap van choreografen aan beide zijden van de Atlantische Oceaan die een nieuw licht werpen op de balletevolutie en de aantrekkingskracht ervan voor nieuwe generaties verzekeren.

Misschien wil zij – zoals vele Amerikanen – niet de werken van Kylian, Leon/Lightfoot, Macgregor, Dawson, Spuck. En wat met bijvoorbeeld Wheeldon, Ratmansky en Millepied. Allen creëren voor internationale gezelschappen, waarbij hun werken nieuwe en enthousiaste toeschouwers bereiken. En dan heb ik het nog niet over William Forsythe, die beschouwd wordt als een moderne 'meester'. Dus hier kan ik haar pessimistische opinie niet bijtreden en ik hoop eigenlijk dat ze binnen een tijdje enkele aanvullende boekdelen zal schrijven omdat haar inzicht in dans van die aard is dat ze ook naar de toekomst in een meer positieve zin zal kijken als ze de overvloed aan nieuwe choreografische creativiteit afgewogen heeft. Wat het meest interessante is hoe de vraag hoe ze aankijkt tegen ballet in de meest hedendaagse periode en hoe het lijkt dat de danskunst is teruggekeerd naar haar oorspronkelijke Europese roots.

Ik beveel dit boek zeer warm aan, meer ik beschouw het als onontbeerlijk, niet enkel voor dansprofessionelen, maar aan iedereen die geïnteresseerd is in onze cultuurgeschiedenis.

Judith Delmé
(vertaling R.B.)

|Info & mededelingen |

**Leden van Jeugd & Dans krijgen met hun lidkaart 2012
korting in volgende winkels:**

Acron bvbv – Liersesteenweg 74, 2640 Mortsel

Charpentier bvbv – Nationalestraat 134, 2000 Antwerpen

Jubilee-Dance – Zandstraat, 3630 Maasmechelen

Tigris Sport – Rijselsestraat 2, 8500 Kortrijk

Kostuumatelier Johannes – verkoop en verhuur danskostuums – 03/272 36 60 - 03/776 10 04

Papillon Dance Concept Store – Italiëlei 114, 2000 Antwerpen

Adverteren in Danstijdschrift “Jeugd & Dans”?

Vraag algemene voorwaarden, prijzen en afmetingen van de advertenties
op nummer 03/202 83 50 fax: 03/202 83 83 marina@jeugdendans.be

Jeugd & Dans verhuurt danstapijt, dansbarres en muziekinstallatie

danstapijt: In panden verkrijgbaar, naargelang de oppervlakte die u nodig heeft.
Een waarborg van 50,00 € wordt gevraagd bij afhalen.

ATELIER JOHANNES

Professioneel naaiatelier

Ontwerp en uitvoering van danskostuums, kostuumaccessoires
decors en achtergronddoeken voor balletten

Verhuur van danskostuums, kostuumaccessoires,
decors en -accessoires

Verkoop van dansuniformen aan winkels,
scholen en particulieren

(u ontvangt 10% korting op alle prijzen
indien lid van Balletstudio's Laffont-du Toit,
van de Vriendenkring van Stichting Klassieke Dans
en/of van Jeugd & Dans vzw)

Wegvoeringsstraat 111 9100 SINT-NIKLAAS
Telefoon + Fax : 03/776.10.04 gsm : 0498/36.61.71
e-mail : johangoessens@skynet.be
www.stichtingklassiekedans.be

PAPILLON DANCE CONCEPT STORE

Italiëlei 114 (vlakbij de Rooseveltplaats)

2000 Antwerpen, België

T: +32 3 20 11 776

E: antwerpen@lepapillon.net

Openingstijden:

Ma - Za: 10.00-18.00 uur

Zo: GESLOTEN

www.lepapillon.net

Papillon Concept Store Antwerpen

DANCE WOMEN FITNESS KIDS YOGA FASHION BALLET MEN HIPHOP ACCESSORIES SHOES

Jeugd & Dans vzw-landelijk erkende jeugdvereniging-Meistraat 2 - 2000 Antwerpen
tel 03/202 83 50-51 fax 03/202 83 83
www.jeugdendans.be - info@jeugdendans.be